

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

30 iunie 2016 *

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Politica Uniunii Europene în domeniul apei — Directiva 2000/60/CE — Monitorizarea stării ecologice și chimice a apelor de suprafață — Planuri de gestionare a districtului hidrografic”

În cauza C-648/13,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 258 TFUE, introdusă la 6 decembrie 2013,

Comisia Europeană, reprezentată de K. Herrmann și de E. Manhaeve, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Republicii Polone, reprezentată de B. Majczyna, de K. Majcher și de M. Drwięcki, în calitate de agenți,

pârâtă,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din domnul F. Biltgen, președintele Camerei a zecea, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a șasea, doamna M. Berger (raportor) și domnul S. Rodin, judecători,

avocat general: domnul M. Wathelet,

grefier: domnul M. Aleksejev, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 15 ianuarie 2015,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă, Comisia Europeană solicită Curții să constate că, întrucât nu a transpus în totalitate sau în mod corect dispozițiile articolului 2 punctele 19, 20, 26 și 27, ale articolului 8 alineatul (1), ale articolului 9 alineatul (2), ale articolului 10 alineatul (3) și ale articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie

* Limba de procedură: polona.

2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p.1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 (JO L 81, p. 60, denumită în continuare „Directiva 2000/60”), precum și ale punctelor 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 și 2.4.1 din anexa V la directiva menționată și ale părții A punctele 7.2-7.10 din anexa VII la aceeași directivă, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 24 din această directivă.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 2 Articolul 2 din Directiva 2000/60, intitulat „Definiții”, prevede la punctele 19, 20, 26 și 27:

„[...]

19. «starea unei ape subterane»: este expresia generală a stării unui corp de apă subterană, determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale cantitative și chimice;

20. «starea bună a unei ape subterane»: înseamnă starea unui corp de apă subterană, atunci când atât starea sa cantitativă, cât și cea chimică sunt cel puțin «bune»;

[...]

26. «stare cantitativă»: reprezintă gradul în care un corp de apă subterană este afectat de captările directe și indirecte;

27. «resursă disponibilă de apă subterană»: înseamnă rata medie anuală pe termen lung de realimentare a corpului de apă subterană minus rata anuală pe termen lung a debitului necesară pentru a atinge obiectivele de calitate ecologică a apelor de suprafață asociate stabilite în articolul 4 pentru a evita orice diminuare semnificativă a stării ecologice a acestor ape și pentru a evita orice deteriorare adusă ecosistemelor terestre asociate;

[...]”

- 3 Articolul 4 din Directiva 2000/60, intitulat „Obiective de mediu”, prevede următoarele:

„(1) La punerea în aplicare a programelor de măsuri prevăzute în planul de gestionare a districtului hidrografic:

(a) în ceea ce privește apele de suprafață

- (i) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă de suprafață, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7) și fără a aduce atingere alineatului (8);
- (ii) statele membre protejează, îmbunătățesc și refac toate corpurile de apă de suprafață, sub rezerva aplicării punctului (iii) în ceea ce privește corpurile de apă artificiale și corpurile de apă puternic modificate cu scopul de a obține o stare bună a apelor de suprafață în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);

- (iii) statele membre protejează și îmbunătățesc toate corpurile de apă artificiale și corpurile de apă puternic modificate cu scopul de a obține un potențial ecologic bun și o stare chimică bună pentru apele de suprafață în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);
- (iv) statele membre pun în aplicare măsurile necesare în temeiul articolului 16 alineatul (1) și alineatul (8) cu scopul de a reduce treptat poluarea cu substanțe prioritare și de a stopa sau elimina treptat emisiile, evacuările și pierderile de substanțe periculoase prioritare,

fără a aduce atingere acordurilor internaționale corespunzătoare menționate la articolul 1 pentru părțile în cauză;

(b) în ceea ce privește apele subterane

- (i) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a preveni sau a limita evacuarea poluanților în apele subterane și pentru a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă subterană, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8) și sub rezerva aplicării articolului 11 alineatul (3) litera (j);
- (ii) statele membre protejează, îmbunătățesc și refac toate corpurile de apă subterană, asigură un echilibru între captările și realimentarea pânzei freatice cu scopul de a obține o stare bună a corpurilor de apă subterane, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa V, în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, sub rezerva aplicării prelungirilor determinate în conformitate cu alineatul (4) și a aplicării alineatelor (5), (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8) și sub rezerva aplicării articolului 11 alineatul (3) litera (j);
- (iii) statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a inversa orice tendință de creștere, semnificativă și durabilă, a nivelului concentrației oricărui poluant ca urmare a impactului activităților umane, pentru a reduce în mod treptat poluarea apelor subterane;

Măsurile necesare pentru a obține o inversare a acestei tendințe sunt puse în aplicare în conformitate cu alineatele (2), (4) și (5) din articolul 17, având în vedere standardele aplicabile prevăzute de legislația comunitară aplicabilă, sub rezerva aplicării alineatelor (6) și (7), fără a aduce atingere alineatului (8);

(c) în ceea ce privește zonele protejate

Statele membre asigură respectarea tuturor standardelor și obiectivelor în termen de cel mult 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația comunitară pe baza căreia a fost stabilită fiecare zonă protejată.

(2) În cazul în care pentru un anumit corp de apă sunt valabile mai multe obiective prevăzute la alineatul (1), se aplică obiectivul cel mai strict.

(3) Statele membre pot desemna un corp de apă de suprafață ca fiind artificial sau puternic modificat, dacă:

- (a) modificarea caracteristicilor hidromorfologice ale corpului de apă respectiv, necesare pentru a obține o stare ecologică bună, ar avea un impact negativ semnificativ asupra:
 - (i) mediului în general;
 - (ii) navigației, inclusiv asupra instalațiilor portuare sau asupra activităților de recreere;
 - (iii) activităților pentru care este necesară stocarea apei, cum ar fi alimentarea cu apă potabilă, generarea de curent electric sau irigațiile;
 - (iv) reglării nivelului apelor, protecției împotriva inundațiilor și drenării solurilor;
 - (v) altor activități de dezvoltare umană durabilă la fel de importante;

- (b) din motive care țin de fezabilitatea tehnică sau de costuri disproporționate, obiectivele benefice urmărite de caracteristicile artificiale sau modificate ale corpului de apă nu pot fi atinse în mod rezonabil prin alte mijloace care să constituie o opțiune mult mai bună din punct de vedere ecologic.

Alegerea făcută și motivele care au stat la baza ei trebuie menționate în mod specific în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice solicitate în temeiul articolului 13 și revizuite la fiecare șase ani.

- (4) Termenele limită stabilite în temeiul alineatului (1) pot fi prelungite în scopul realizării treptate a obiectivelor pentru corpurile de apă, cu condiția ca starea corpului de apă afectat să nu fie înrăutățită și sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) Statele membre constată faptul că îmbunătățirile care trebuie aduse corpului de apă nu pot fi realizate în intervalul de timp prevăzut de alineatul respectiv din cel puțin unul dintre următoarele motive:
 - (i) gama îmbunătățirilor necesare poate fi realizată numai în mod treptat, într-un interval care depășește programul stabilit, din motive de fezabilitate tehnică;
 - (ii) realizarea îmbunătățirilor necesare în termenele indicate ar determina costuri disproporționate;
 - (iii) condițiile naturale nu permit îmbunătățirea la timp a stării corpului de apă.
- (b) Prelungirea termenului limită și motivele care stau la baza acestei prelungiri sunt expuse în mod expres și explicate în planul de gestionare a districtului hidrografic, solicitat în temeiul articolului 13.
- (c) Prelungirile sunt limitate la cel mult două actualizări ale planului de gestionare a districtului hidrografic, cu excepția cazului în care condițiile naturale împiedică realizarea la timp a obiectivelor stabilite.
- (d) În planul de gestionare a districtului hidrografic trebuie incluse: un rezumat al măsurilor solicitate în temeiul articolului 11, care sunt considerate necesare pentru a aduce în mod treptat corpurile de apă la starea dorită până la termenul limită prelungit, motivele pentru orice întârziere importantă în aplicarea acestor măsuri și calendarul prevăzut pentru punerea lor în aplicare. În planul actualizat de gestionare a districtului hidrografic se include o revizuire a modului de punere în aplicare a acestor măsuri și un rezumat al tuturor măsurilor suplimentare.
- (5) Statele membre pot urmări realizarea unor obiective de mediu mai puțin stricte decât cele stabilite la alineatul (1) pentru anumite corpuri de apă, dacă acestea sunt afectate de activitatea umană, determinată în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), sau dacă starea lor naturală face ca realizarea acestor obiective să fie imposibilă sau disproporționată din punctul de vedere al costurilor și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) necesitățile ecologice și socioeconomice satisfăcute de activitatea umană nu pot fi realizate prin alte mijloace care să constituie o opțiune ecologică mult mai bună, fără a determina costuri disproporționate;
 - (b) statele membre se asigură că:
 - pentru apele de suprafață, se obține cea mai bună stare posibilă din punct de vedere ecologic și chimic, având în vedere impactul care nu ar fi putut fi evitat în mod rezonabil, dată fiind natura activităților umane sau a poluării;

— pentru apele subterane, starea bună a apelor subterane se modifică cât mai puțin posibil, având în vedere impactul care nu ar fi putut fi evitat în mod rezonabil, dată fiind natura activităților umane sau a poluării;

(c) starea corpurilor de apă afectate nu suferă deteriorări ulterioare;

(d) obiectivele ecologice mai puțin stricte sunt indicate și motivate explicit în planul de gestionare a bazinului hidrografic solicitat în temeiul articolului 13, iar obiectivele sunt revizuite la fiecare șase ani.

(6) Deteriorarea temporară a stării corpurilor de apă nu încalcă cerințele prezentei directive, dacă acest lucru este rezultatul unor cauze naturale sau de forță majoră excepționale sau care nu au putut fi prevăzute, în special inundații majore sau perioade prelungite de secetă, sau sunt rezultatul unor accidente care nu au putut fi prevăzute, dacă se îndeplinesc toate condițiile de mai jos:

(a) se iau toate măsurile necesare pentru a preveni deteriorarea în continuare a stării apei și pentru a nu compromite realizarea obiectivelor prezentei directive în cazul altor corpuri de apă care nu au fost afectate de aceste împrejurări;

(b) condițiile în care pot fi declarate împrejurările excepționale sau imposibil de prevăzut, inclusiv adoptarea indicatorilor adecvați, sunt indicate în planul de gestionare a districtului hidrografic;

(c) măsurile care trebuie luate în aceste împrejurări excepționale sunt incluse în programul de măsuri și nu trebuie să împiedice refacerea calității corpului de apă, după dispariția acestor împrejurări;

(d) efectele unor împrejurări excepționale sau imposibil de prevăzut sunt analizate anual și, sub rezerva motivelor enunțate la alineatul (4) litera (a), se iau toate măsurile practice cu scopul de a readuce corpul de apă la starea anterioară efectelor acelor împrejurări în cel mai scurt timp posibil și

(e) în următoarea versiune revizuită a planului de gestionare a districtului hidrografic se include un rezumat al efectelor împrejurărilor și măsurilor luate sau care urmează a fi luate în conformitate cu literele (a) și (d).

(7) Statele membre nu încalcă dispozițiile prezentei directive în cazul în care:

— nu reușesc să obțină o stare bună a apelor subterane, o stare ecologică bună sau, acolo unde este cazul, un potențial ecologic bun sau nu reușesc să prevină deteriorarea stării unui corp de apă de suprafață sau subterană ca urmare a unor noi modificări ale caracteristicilor fizice ale corpului de apă de suprafață sau a schimbării nivelului corpurilor de apă subterană sau

— nu reușesc să prevină deteriorarea stării unui corp de apă de la foarte bună la bună, ca urmare a desfășurării unor noi activități de dezvoltare umană durabilă

și sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) sunt luate toate măsurile practice pentru a atenua impactul negativ asupra stării corpului de apă;

(b) motivele pentru modificările sau schimbările respective sunt indicate și motivate explicit în planul de gestionare a districtului hidrografic, solicitat în temeiul articolului 13, iar obiectivele sunt revizuite la fiecare șase ani;

- (c) motivele care stau la baza acestor modificări sau schimbări sunt de interes public major și/sau beneficiile pe care realizarea obiectivelor enunțate la alineatul (1) le aduce mediului și societății sunt mai mici decât beneficiile noilor modificări sau schimbări pentru sănătatea umană, menținerea securității umane sau pentru dezvoltarea durabilă și
- (d) din motive de fezabilitate tehnică sau de costuri disproportionale, obiectivele benefice urmărite prin modificările sau schimbările aduse corpului de apă nu pot fi realizate prin alte mijloace care să constituie o opțiune mult mai bună din punct de vedere ecologic.

(8) La aplicarea alineatelor (3), (4), (5), (6) și (7), statele membre se asigură că aplicarea nu împiedică sau nu compromite realizarea obiectivelor prezentei directive în cazul altor corpuri de apă din același district hidrografic și este în conformitate cu punerea în aplicare a altor dispoziții legale comunitare în materie de mediu.

(9) Se impune luarea de măsuri pentru ca aplicarea noilor dispoziții, inclusiv aplicarea alineatelor (3), (4), (5), (6) și (7), să garanteze cel puțin același nivel de protecție ca și în cazul legislației comunitare în vigoare.”

- 4 Articolul 8 din Directiva 2000/60, intitulat „Monitorizarea stării apelor de suprafață, a apelor subterane și a zonelor protejate”, prevede la alineatul (1):

„Statele membre asigură elaborarea de programe de monitorizare a stării apelor cu scopul de a obține o viziune coerentă și completă asupra stării apelor din cadrul fiecărui district hidrografic:

- în cazul apelor de suprafață, aceste programe se referă la:
 - (i) volumul și nivelul sau rata debitului, în măsura în care acesta prezintă importanță pentru starea ecologică și chimică, și potențialul ecologic și
 - (ii) starea ecologică și chimică și potențialul ecologic;
- în cazul apelor subterane, aceste programe se referă la monitorizarea stării chimice și cantitative;
- în cazul zonelor protejate, programele de mai sus sunt completate cu specificațiile conținute în legislația comunitară pe baza căreia s-a stabilit fiecare zonă protejată.”

- 5 Articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2000/60 prevede:

„(1) Statele membre iau în considerare principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, inclusiv a costurilor legate de mediu și de resurse, având în vedere analiza economică efectuată în conformitate cu anexa III și, în special, cu principiul «poluatorul plătește».

Până în anul 2010, statele membre se asigură de faptul că:

- politica de stabilire a prețului apei constituie o motivație adecvată pentru ca utilizatorii să utilizeze resursele de apă în mod eficient, contribuind astfel la realizarea obiectivelor de mediu incluse în prezenta directivă;
- diferitele tipuri de destinații finale ale apei, clasificate cel puțin în funcție de sectorul industrial, gospodării și agricultură, contribuie în mod adecvat la recuperarea costurilor serviciilor de alimentare cu apă, pe baza analizei economice realizate în conformitate cu anexa III și luând în considerare principiul «poluatorul plătește».

În acest sens, statele membre pot avea în vedere efectele sociale, ecologice și economice ale recuperării costurilor, precum și condițiile geografice și climatice existente în regiunea sau regiunile afectate.

(2) În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre raportează cu privire la măsurile prevăzute pentru punerea în aplicare a alineatului (1), care vor contribui la realizarea obiectivelor de mediu prevăzute de prezenta directivă, precum și cu privire la contribuția diferitor tipuri de utilizări ale apei la recuperarea costurilor serviciilor legate de apă.

- 6 Articolul 10 din Directiva 2000/60, intitulat „Abordarea combinată a surselor punctiforme și a surselor difuze”, prevede:

„(1) Statele membre se asigură că toate evacuările în apele de suprafață menționate la alineatul (2) sunt controlate în conformitate cu abordarea combinată prevăzută de prezentul articol.

(2) Statele membre asigură stabilirea și/sau punerea în aplicare:

- (a) a controlării emisiilor pe baza celor mai bune tehnici disponibile sau
- (b) a valorilor limită de emisie relevante sau,
- (c) în cazul impacturilor difuze, a controalelor, inclusiv, dacă este necesar, a celor mai bune practici ecologice

prevăzute de:

- Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării [(JO L 257, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 183)];
- Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale [(JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43)];
- Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole [(JO L 375, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 81)];
- directivele adoptate în temeiul articolului 16 din prezenta directivă;
- directivele enumerate în anexa IX;
- orice altă legislație comunitară relevantă

în termen de cel mult 12 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, cu excepția cazului în care legislația corespunzătoare conține dispoziții contrare.

(3) În cazul în care un obiectiv sau un standard de calitate, întocmit în aplicarea prezentei directive, a directivelor enumerate în anexa IX sau a oricărei alte dispoziții legale comunitare, impune condiții mai stricte decât cele care rezultă din aplicarea alineatului (2), se stabilesc controale ale emisiilor mai stricte în consecință.”

- 7 Articolul 11 din Directiva 2000/60, intitulat „Programul de măsuri”, prevede la alineatul (5):

„Atunci când informațiile obținute din controale sau din alte surse arată că obiectivele menționate la articolul 4 pentru corpurile de apă nu pot fi realizate, statele membre se asigură că:

- se investighează cauzele posibilului eșec;
- permisele și autorizațiile relevante sunt examinate și, după caz, revizuite;

- programele de monitorizare sunt revizuite și modificate după caz și
- se elaborează măsurile suplimentare care pot fi necesare pentru realizarea obiectivelor respective, inclusiv, dacă este necesar, instituirea unor standarde de calitate a mediului mai stricte, în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa V.

Atunci când cauzele respective sunt rezultatul unor cauze naturale sau situații de forță majoră excepționale sau care nu ar fi putut fi prevăzute, în special inundații puternice și perioade de secetă prelungită, statele membre pot stabili faptul că adoptarea măsurilor suplimentare este imposibilă, sub rezerva articolului 4 alineatul (6).”

- 8 Punctele 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 și 2.4.1 din anexa V la Directiva 2000/60 au următorul cuprins:

„1.3. Monitorizarea stării ecologice și chimice a apelor de suprafață Rețeaua de monitorizare a apelor de suprafață este stabilită în conformitate cu cerințele articolului 8. Rețeaua de monitorizare este astfel concepută încât să ofere o privire de ansamblu coerentă și completă asupra stării ecologice și chimice din fiecare district hidrografic și să permită clasificarea corpurilor de apă în cinci clase conforme definițiilor normative de la punctul 1.2. În planul de gestionare a districtului hidrografic, statele membre furnizează una sau mai multe hărți ale rețelei de monitorizare a apelor de suprafață. Pe baza analizei caracteristicilor și a studierii impactului în conformitate cu articolul 5 și anexa II, statele membre întocmesc, pentru fiecare perioadă la care se referă planul de gestionare a districtului hidrografic, un program de control al monitorizării și un program de controale operaționale. În unele cazuri, există necesitatea ca statele membre să întocmească, de asemenea, programe de controale de investigare. Statele membre monitorizează parametrii care indică starea fiecărui element calitativ pertinent. La selectarea parametrilor pentru elementele calitative biologice, statele membre identifică nivelul taxonomic adecvat pentru a obține un grad suficient de fiabilitate și de precizie, necesar pentru clasificarea elementelor calitative. Valorile estimative ale nivelurilor de fiabilitate și precizie ale rezultatelor obținute pe baza programelor de monitorizare sunt indicate în plan. [...]

1.3.4. Frecvența controalelor Pe perioada controlului de monitorizare, se aplică parametrilor indicatori ai elementelor calitative fizico-chimice frecvențele de control menționate în continuare, cu excepția cazului când se justifică intervale mai mari pe baza cunoștințelor tehnice și a avizului experților. Pentru elementele calitative biologice sau hidromorfologice, controlul este efectuat cel puțin o dată pe durata perioadei controlului de monitorizare. Pentru controalele operaționale, frecvența controalelor necesară pentru oricare dintre parametri este determinată de statele membre astfel încât să ofere date suficiente pentru o evaluare sigură a stării elementului calitativ relevant. Cu titlu orientativ, controalele trebuie efectuate la intervale care să nu depășească perioadele indicate în tabelul de mai jos, cu excepția cazului când se justifică intervale mai mari pe baza cunoștințelor tehnice și a avizului experților. Frecvențele sunt alese astfel încât să se obțină un nivel de fiabilitate și de precizie acceptabil. Evaluarea fiabilității și preciziei atinse de sistemul de control utilizat este indicată în planul de gestionare a districtului hidrografic. Sunt alese frecvențe de control care să aibă în vedere variabilitatea parametrilor care rezultă din condițiile naturale și antropice. Momentele la care se efectuează controalele sunt stabilite astfel încât să minimizeze impactul variațiilor sezoniere asupra rezultatelor și astfel să se asigure că rezultatele reflectă modificările apărute în corpul de apă ca urmare a variației presiunilor antropice. Pentru realizarea acestui obiectiv, acolo unde este cazul, se efectuează controale suplimentare în diferite anotimpuri ale aceluiași an.

Element calitativ	Râuri	Lacuri	Ape de tranziție	Ape de coastă
Biologic				
Fitoplancton:	6 luni	6 luni	6 luni	6 luni
Altă floră acvatică	3 ani	3 ani	3 ani	3 ani
	Macronevertebrate	3 ani	3 ani	3 ani
3 ani				
Pești	3 ani	3 ani	3 ani	
Hidromorfologic				
Continuitate	6 ani			
Hidrologie	continuu	1 lună		
Morfologie	6 ani	6 ani	6 ani	6 ani
Fizico-chimic				
Condiții termice	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Oxygenare	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Salinitate	3 luni	3 luni	3 luni	
Nutrienți	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Acidifiere	3 luni	3 luni		
Alți poluanți	3 luni	3 luni	3 luni	3 luni
Substanțe prioritare	1 lună	1 lună	1 lună	1 lună

1.3.5. Controale suplimentare pentru zonele protejate Programele de control prevăzute anterior sunt completate în vederea îndeplinirii următoarelor cerințe:

Puncte de captare a apei potabile Corpurile de apă de suprafață definite în temeiul articolului 7 (captarea apei potabile) care furnizează o medie zilnică mai mare de 100 m³ sunt desemnate ca puncte de control și fac obiectul controalelor suplimentare necesare pentru a îndeplini cerințele articolului respectiv. Controalele efectuate asupra acestor corpuri se referă la toate substanțele prioritare evacuate și restul substanțelor evacuate în cantități semnificative care ar putea afecta starea corpului de apă și care sunt controlate în temeiul dispozițiilor directivei privind apa potabilă. Controalele sunt efectuate cu următoarea frecvență:

Populația deservită	Frecvență
< 10 000	de 4 ori pe an
10 000-30 000	de 8 ori pe an
> 30 000	de 12 ori pe an

Zone de habitat și zone de protejare a speciilor Corpurile de apă care formează aceste zone sunt incluse în programul de controale operaționale menționat anterior, dacă, pe baza evaluării impactului și a controlului de monitorizare, acestea sunt identificate ca prezentând riscul de a nu îndeplini

obiectivele de mediu prevăzute la art. 4. Controalele au rolul de a evalua amploarea și impactul tuturor presiunilor semnificative relevante la care sunt supuse aceste corpuri și, acolo unde este cazul, de a evalua modificările care apar în starea acestor corpuri ca urmare a programului de măsuri. Controalele continuă până când zonele se conformează cerințelor referitoare la apă ale legislației pe baza căreia sunt desemnate și îndeplinesc obiectivele prevăzute la articolul 4. [...]

1.4. Clasificarea și prezentarea stărilor ecologice

1.4.1. Comparabilitatea rezultatelor monitorizării biologice

- (i) Statele membre stabilesc sisteme de control pentru a estima valorile elementelor calitative biologice specificate pentru fiecare categorie de apă de suprafață sau pentru corpurile de apă de suprafață artificiale și puternic modificate. La aplicarea procedurii prezentate în continuare corpurilor de apă artificiale sau puternic modificate, trimerile la starea ecologică trebuie interpretate ca trimiteri la potențialul ecologic. Aceste sisteme pot utiliza anumite specii sau grupuri de specii reprezentative pentru elementul calitativ în ansamblu.
- (ii) Pentru a asigura comparabilitatea sistemelor de control, rezultatele sistemelor utilizate de fiecare stat membru se exprimă ca indici de calitate ecologică în scopul clasificării stării ecologice. Acești indici reprezintă relația dintre valorile parametrilor biologici înregistrați pentru un anumit corp de apă de suprafață și valorile acestor parametri în condițiile de referință aplicabile corpului respectiv. Indicele este exprimat ca valoare numerică între zero și unu, starea ecologică foarte bună fiind reprezentată de valorile apropiate de unu, iar starea ecologică deteriorată de valorile apropiate de zero.
- (iii) Fiecare stat divide scala indicilor de calitate ecologică din propriul sistem de control, pentru fiecare categorie de ape de suprafață, în cinci clase variind de la o stare ecologică foarte bună la o stare deteriorată, în conformitate cu punctul 1.2, alocând o valoare numerică fiecărei delimitări dintre clase. Valoarea delimitării între clasele de stare ecologică «foarte bună» și «bună», precum și valoarea delimitării între clasele de stare ecologică «bună» și «medie» sunt stabilite prin exercițiul de intercalibrare descris mai jos.
- (iv) Comisia facilitează exercițiul de intercalibrare pentru a asigura stabilirea coerentă a delimitărilor între clase în conformitate cu definițiile normative de la punctul 1.2 și pentru a asigura comparabilitatea între statele membre.
- (v) În cadrul acestui exercițiu, Comisia facilitează schimbul de informații între statele membre care duce la identificarea unei serii de situri în fiecare ecoregiune de pe teritoriul Comunității; aceste situri formează o rețea de intercalibrare. Rețeaua cuprinde siturile selectate dintr-o serie de tipuri de corpuri de apă de suprafață prezente în fiecare ecoregiune. Pentru fiecare tip de corp de apă de suprafață selectat, rețeaua cuprinde cel puțin două situri corespunzând limitei dintre definițiile normative ale stării «foarte bună» și «bună» și cel puțin două situri corespunzând limitei dintre definițiile normative ale stării «bună» și «medie». Siturile sunt selectate cu avizul experților, pe baza unor inspecții mixte și a oricăror informații disponibile.
- (vi) Fiecare sistem de control al unui stat membru se aplică acelor situri din rețeaua de intercalibrare care se află în ecoregiune și care, în același timp, aparțin tipului de corpuri de apă de suprafață pentru care sistemul se aplică în conformitate cu cerințele prezentei directive. Rezultatele acestei aplicări sunt utilizate pentru a stabili valorile numerice pentru delimitările între clase în fiecare sistem de control al unui stat membru.

- (vii) Comisia elaborează un proiect de registru al siturilor pentru a forma rețeaua de intercalibrare. Registrul final al siturilor este stabilit în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).
- (viii) Comisia și statele membre încheie exercițiul de intercalibrare în termen de 18 luni de la data publicării registrului final.
- (ix) Rezultatele exercițiului de intercalibrare și valorile pentru clasificările sistemului de monitoring al statelor membre stabilite în conformitate cu punctele (i)-(viii) și destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, completând-o, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3) și se publică în termen de șase luni de la încheierea exercițiului de intercalibrare.

1.4.2. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea stărilor ecologice și a potențialului ecologic

- (i) Pentru categoriile de ape de suprafață, clasificarea stării ecologice a corpurilor de apă este reprezentată de cea mai mică valoare a rezultatelor controalelor biologice și fizico-chimice pentru elementele calitative relevante clasificate în conformitate cu prima coloană a tabelului de mai jos. Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând clasificarea stării ecologice pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru a reflecta clasificarea stării ecologice a corpului de apă:

Clasificarea stării ecologice	Cod culoare
Foarte bună	Albastru
Bună	Verde
Medie	Galben
Mediocră	Portocaliu
Deteriorată	Roșu

- (ii) Pentru corpurile de apă artificiale și puternic modificate, clasificarea stării ecologice pentru corpul de apă respectiv este reprezentată de cea mai mică valoare a rezultatelor controalelor biologice și fizico-chimice pentru elementele calitative relevante clasificate în conformitate cu prima coloană a tabelului de mai jos. Statele membre furnizează o hartă pentru fiecare district hidrografic, ilustrând clasificarea stării ecologice pentru fiecare corp de apă, cu ajutorul culorilor indicate în a doua coloană a tabelului de mai jos, pentru corpurile de apă artificiale, și a culorilor indicate în a treia coloană a tabelului de mai jos, pentru corpurile de apă puternic modificate:

Clasificarea potențialului ecologic	Cod culoare	
	Corpuri de apă artificiale	Corpuri de apă puternic modificate
Bun și superior	Fâșii egale de culoare verde și gri deschis	Fâșii egale de culoare verde și gri închis
Mediu	Fâșii egale de culoare galbenă și gri deschis	Fâșii egale de culoare galbenă și gri închis
Mediocră	Fâșii egale de culoare portocalie și gri deschis	Fâșii egale de culoare portocalie și gri închis
Slab	Fâșii egale de culoare roșie și gri deschis	Fâșii egale de culoare roșie și gri închis

- (iii) Statele membre indică, printr-un punct negru pe hartă, și acele corpuri de apă în cazul cărora imposibilitatea de a obține o stare bună sau un potențial ecologic bun se datorează nerespectării unuia sau mai multor standarde de calitate care au fost stabilite pentru corpul de apă respectiv cu privire la anumiți poluanți sintetici și nesintetici specifici (în conformitate cu regimul de conformitate stabilit de statul membru).

1.4.3. Prezentarea rezultatelor controalelor și clasificarea stării chimice Dacă un corp de apă respectă toate standardele de calitate a mediului stabilite în anexa IX articolul 16 și în alte dispoziții legale comunitare de stabilire a unor standarde de calitate a mediului, corpul respectiv este înregistrat ca având o stare chimică bună. În caz contrar, corpul respectiv este înregistrat ca nereușind să atingă o stare chimică bună. [...]

2.4. Monitorizarea stării chimice a apelor subterane

2.4.1. Rețeaua de monitorizare a apelor subterane Rețeaua de monitorizare a apelor subterane este realizată în conformitate cu cerințele articolelor 7 și 8. Rețeaua de monitorizare trebuie concepută astfel încât să ofere o imagine coerentă și globală asupra stării chimice a apelor subterane din fiecare district hidrografic și să permită detectarea prezenței tendințelor ascendente pe termen lung ale poluării induse antropice. Pe baza caracterizării și a evaluării impactului efectuate în conformitate cu articolul 5 și anexa II, pentru fiecare perioadă la care se referă un plan de gestionare a districtului hidrografic, statele membre întocmesc un program de control de monitorizare. Rezultatele acestui program sunt utilizate pentru întocmirea unui program de controale operaționale, aplicabil pe perioada rămasă din plan. Evaluarea nivelului de fiabilitate și de precizie a rezultatelor obținute pe baza programelor de control este indicată în plan. [...]

- 9 Anexa VII la Directiva 2000/60, intitulată „Plan de gestionare a districtului hidrografic”, prevede în partea A punctele 7.2-7.10:

„A. Planurile de gestionare a districtului hidrografic includ următoarele elemente:

[...]

- 7.2. un raport privind demersurile și măsurile practice întreprinse în aplicarea principiului recuperării costurilor utilizării apei în conformitate cu articolul 9;
- 7.3. o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru a îndeplini cerințele articolului 7;
- 7.4. o scurtă prezentare a controalelor captării și îndiguirii apelor, inclusiv o trimitere la registrele și identificările cazurilor în care s-au acordat derogări în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (e);
- 7.5. o scurtă prezentare a controalelor adoptate pentru evacuările din surse punctiforme și pentru alte activități cu impact asupra stării apelor în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (3) literele (g) și (i);
- 7.6. o identificare a cazurilor în care evacuările directe în apele subterane au fost autorizate în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (3) litera (j);
- 7.7. o scurtă prezentare a măsurilor luate în conformitate cu articolul 16 cu privire la substanțele prioritare;
- 7.8. o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru a preveni sau a reduce impactul poluărilor accidentale;
- 7.9. o scurtă prezentare a măsurilor luate în temeiul articolului 11 alineatul (5) pentru corpurile de apă pentru care există probabilitatea să nu atingă obiectivele stabilite în articolul 4;
- 7.10. detalii privind măsurile suplimentare considerate necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de mediu stabilite;

[...]”

Dreptul polonez

Legea apei

- 10 Articolul 113 din Legea apei din 18 iulie 2001 (Dz. U. din 2001, nr. 115, poziția 1229), în versiunea aplicabilă la data de 28 august 2010 (denumită în continuare „Legea apei”), prevede:

„[...]”

4. Registrul zonelor protejate cuprinde liste:

- 1) cu zonele desemnate pentru captarea apei destinate aprovizionării populației cu apă potabilă;
- 2) cu zonele desemnate pentru protecția speciilor acvatice cu importanță economică;
- 3) cu corpuri de apă desemnate ca ape pentru recreere, inclusiv ape de îmbăiere;
- 4) cu zone sensibile la eutrofizarea cauzată de poluarea provenită din surse urbane;
- 5) cu zone vulnerabile la poluarea cu nitrații proveniți din surse agricole;
- 6) cu zonele desemnate pentru protecția habitatelor sau a speciilor, conform Legii privind protecția naturii, în care menținerea sau îmbunătățirea stării apelor este un factor important al acestei protecții.

[...]”

- 11 Articolul 113a din Legea apei prevede:

„[...]”

2. Măsurile de bază menționate la alineatul 1 urmăresc îndeplinirea condițiilor minime și includ:

[...]”

- 2) acțiuni având ca scop punerea în aplicare a principiului recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei,

[...]”

4. La elaborarea programului național privind mediul și apele, este necesară efectuarea unor analize economice ale utilizării apei ținând seama de principiul recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, precum și de planurile pe termen lung referitoare la satisfacerea nevoilor în materie de utilizare a resurselor de apă în districtele hidrografice.

[...]”

12 Articolul 114 din Legea apei prevede:

„1. Planul de gestionare a districtului hidrografic include următoarele elemente:

- 1) o descriere generală a caracteristicilor districtului hidrografic, care cuprinde printre altele:
 - a) o listă a corpurilor de apă de suprafață care precizează tipul acestora și condițiile de referință stabilite,
 - b) o listă a corpurilor de apă subterane,
- 2) o scurtă prezentare a identificării presiunilor antropice importante și a evaluării impactului acestora asupra stării apelor de suprafață și a apelor subterane,
- 3) liste ale zonelor protejate menționate la articolul 113 alineatul 2 punctul 5, cu reprezentarea lor cartografică,
- 4) o hartă a rețelelor de monitorizare, cu o prezentare a programelor de monitorizare,
- 5) o listă a obiectivelor de mediu stabilite pentru corpurile de apă și zonele protejate,
- 6) o scurtă prezentare a rezultatelor analizei economice a utilizării apei,
- 7) o scurtă prezentare a acțiunilor prevăzute de programul național privind mediul și apele, axat pe mijloacele de atingere a obiectivelor de mediu stabilite,
- 8) o listă a celorlalte programe și planuri de gestionare mai detaliate adoptate pentru districtul hidrografic cu privire la sub-bazine, sectoare, probleme sau tipuri de apă speciale, precum și un rezumat al conținutului acestora,
- 9) o scurtă prezentare a măsurilor luate pentru informarea și consultarea publicului, a rezultatelor acestora și a modificărilor aduse în consecință planului,
- 10) o listă a autorităților competente în materie de gestionare a apelor pentru districtul hidrografic,
- 11) informații privind modalitățile și procedurile care permit obținerea datelor și a documentelor de referință utilizate pentru elaborarea planului și informațiile cu privire la rezultatele preconizate ale punerii în aplicare a acestuia.

[...]

4. Actualizarea planului de gestionare a districtului hidrografic trebuie să cuprindă, pe lângă informațiile prevăzute la alineatul 1:

- 1) o scurtă prezentare a oricărei modificări sau actualizări intervenite de la publicarea planului anterior de gestionare a districtului hidrografic,
- 2) o evaluare a progreselor înregistrate în realizarea obiectivelor de mediu, inclusiv o reprezentare a rezultatelor monitorizării pentru perioada planului anterior, însoțită de explicații pentru orice obiectiv de mediu care nu a fost atins,
- 3) o descriere motivată a oricărei măsuri prevăzute într-o versiune anterioară a planului, care nu a fost în final pusă în aplicare,

4) o descriere a măsurilor suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a planului.

[...]”

13 Articolul 155a din Legea apei prevede:

„1. Monitorizarea apelor vizează obținerea unor informații privind starea apelor de suprafață și subterane pentru nevoile planificării gestionării apelor și ale evaluării realizării obiectivelor de mediu.

2. Analiza și evaluarea stării apelor de suprafață și subterane se efectuează în cadrul monitorizării naționale a mediului.

3. Inspectorul regional în materie de protecție a mediului efectuează analizele apelor de suprafață în ceea ce privește parametrii fizico-chimici, chimici și biologici.

4. Serviciul hidrologico-meteorologic național efectuează analizele apelor de suprafață în ceea ce privește parametrii hidrologici și morfologici.

5. Serviciul hidrogeologic național analizează și evaluează starea apelor subterane în ceea ce privește parametrii fizico-chimici și cantitativi.

6. În cazuri motivate corespunzător, inspectorul regional în materie de protecție a mediului efectuează, în acord cu serviciul hidrogeologic național, analize suplimentare având ca obiect parametri fizico-chimici ai apelor subterane și furnizează rezultatele acestor analize, prin intermediul inspectorului principal în materie de protecție a mediului, serviciului hidrogeologic național.

7. În cazuri motivate corespunzător, inspectorul regional în materie de protecție a mediului efectuează, în acord cu președintele administrației naționale a apelor, pe baza rezultatelor analizelor menționate la alineatele 3-6, o evaluare exhaustivă a stării apelor în districtele hidrografice ținând seama de repartizarea pe zone hidrice și, în cazul în care specificitățile analizelor justifică, efectuează analizele menționate la alineatul 2.”

Legea privind protecția mediului

14 Articolul 25 alineatul 2 din Legea privind protecția mediului din 27 aprilie 2001 (Dz. U. nr. 62, poziția 627, denumită în continuare „Legea privind protecția mediului”) prevede că monitorizarea mediului de către stat constă într-un sistem de măsurare, de evaluare și de diagnostic al stării ecologice și de colectare, de tratare și de difuzare de informații privind mediul.

15 Potrivit articolului 25 alineatul 3 din această lege, monitorizarea mediului de către stat contribuie la măsurile de protecție a mediului prin informarea sistematică a autorităților administrației și a publicului cu privire la:

„[...]”

1) calitatea elementelor naturale, respectarea unor norme de calitate a mediului, definite prin dispoziții, și a unor niveluri menționate la articolul 3 punctul 28 literele b) și c), precum și cu privire la zonele de depășire a acestor norme și niveluri;

2) modificările calității elementelor naturale și motivele acestor modificări, printre care legăturile cauză-efect între emisii și starea elementelor naturale.”

Legea privind protecția naturii

- 16 În temeiul articolului 112 din Legea privind protecția naturii din 14 mai 2013 (versiune consolidată a Legii din 16 aprilie 2004, Dz. U. din 2013, poziția 627, denumită în continuare „Legea privind protecția naturii”), monitorizarea mediului de către stat cuprinde o monitorizare a diversității biologice și peisagistice din punctul de vedere al mediului.
- 17 Alineatul 2 al acestui articol prevede că monitorizarea din punctul de vedere al mediului constă în observarea și examinarea stării și a modificărilor componentelor de diversitate biologică și peisagistică, inclusiv tipurile de habitate naturale și speciile de interes ale Uniunii Europene și în special tipurile de habitate naturale și speciile prioritare, precum și examinarea eficienței metodelor de protecție a naturii.

Regulamentul din 3 octombrie 2005

- 18 Regulamentul ministrului mediului din 3 octombrie 2005 privind condițiile speciale pe care trebuie să le îndeplinească documentele hidrologice și geologico-inginerești (Dz. U. nr. 201, denumit în continuare „Regulamentul din 3 octombrie 2005”) prevede la articolul 2 alineatul 1 punctul 13 și la alineatul 2:

„1. În sensul prezentului act, se aplică următoarele definiții:

[...]

- 13) resurse disponibile: cantitatea de apă subterană care este posibil să fie captată într-o zonă în echilibru în condiții de mediu și hidrologice determinate, fără indicarea unei localizări particulare, nici a condițiilor tehnice sau economice în materie de captare a apelor;

[...]

2. Resursele disponibile de apă subterană ale zonei de bilanț determinate în documentația hidrogeologică permit:

- 1) evaluarea gradului de exploatare a resurselor de apă subterană și a cantității rezervelor disponibile sau a deficitului de resurse hidrice în zona de bilanț, inclusiv în zona hidrică sau în sub-bazin;
- 2) identificarea siturilor potențiale pentru construirea de prize de apă subterană;
- 3) efectuarea bilanțului resurselor în zonele de exploatare intensivă și concentrată a apelor subterane și verificarea acestor resurse;
- 4) stabilirea unui bilanț hidroeconomic în vederea definirii condițiilor de utilizare a apelor din zona hidrică sau din sub-bazin.

[...]”

Regulamentul din 23 iulie 2008

- 19 Articolul 2 alineatul 1 din Regulamentul ministrului mediului din 23 iulie 2008 privind criteriile și modalitățile de evaluare a stării apelor subterane (Dz. U. nr. 143, poziția 896, denumit în continuare „Regulamentul din 23 iulie 2008”) prevede:

„Clasificarea stării apelor subterane în funcție de parametri fizico-chimici se bazează pe următoarele cinci clase calitative:

[...]

2) Clasa II – ape de bună calitate în care:

- a) valorile anumitor parametri fizico-chimici sunt ridicate ca urmare a proceselor naturale care se produc în apele subterane,
- b) valorile parametrilor fizico-chimici nu indică impactul activității umane sau indică unul foarte redus,

[...]”

- 20 Articolul 8 alineatele 2-4 din regulamentul menționat prevede:

„2. Evaluările stării cantitative a apelor subterane se realizează asupra unor corpuri uniforme de apă subterană dată.

[...]

3. Evaluarea stării cantitative a apelor subterane are loc prin determinarea importanței rezervelor de resurse în corpuri uniforme de apă subterană și interpretând rezultatele controalelor care au ca obiect situația pânzei apelor subterane.

[...]

4. Importanța rezervelor de resurse de apă subterană este determinată prin compararea captării reale medii pe mai mulți ani, rezultată de la punctele de captare de apă subterană, exprimată în m³/zi, cu volumul rezervelor de apă subterană disponibilă pentru amenajare, exprimate în m³/zi, determinate pe baza resurselor disponibile stabilite pentru o zonă în echilibru, care conțin un corp de apă subterană uniform dat; în cazul în care un corp de apă subterană dat nu este acoperit în întregime de zona de bilanț pentru care au fost determinate resursele disponibile, este posibilă efectuarea comparației pe baza calculului exploatării resurselor proiectate de apă subterană până când resursele disponibile sunt determinate pentru acest corp de apă.”

Regulamentul din 20 august 2008

- 21 Regulamentul ministrului mediului din 20 august 2008 privind modalitățile de clasificare a stării corpurilor uniforme de apă de suprafață (Dz. U. nr. 162, poziția 1008, denumit în continuare „Regulamentul din 20 august 2008”) prevede în anexa 6 partea B punctul XIV:

„Clasificarea stării ecologice a corpurilor de apă de suprafață și interpretarea rezultatelor analizei indicatorilor de calitate a apei în funcție de parametri fizico-chimici, biologici și hidromorfologici

[...]

B. Interpretarea rezultatelor analizei indicatorilor de calitate a apei în funcție de parametri fizico-chimici, biologici și hidromorfologici

[...]

XIV. Până la elaborarea unor metode de evaluare a stării ecologice pe baza parametrilor hidromorfologici, clasificarea stării ecologice a apelor poate fi efectuată fără a se ține seama de acești parametri. În acest caz, acțiunea 4 este omisă și corpul de apă de suprafață care îndeplinește criteriul vizat pentru acțiunea 3 punctul 1 aparține clasei 1 de stare ecologică.”

22 Partea B punctul XV din anexa 7 la Regulamentul din 20 august 2008 prevede:

„Clasificarea potențialului ecologic al corpurilor de apă de suprafață artificiale și puternic modificate și interpretarea rezultatelor analizei indicatorilor de calitate a apei în funcție de parametri fizico-chimici, biologici și hidromorfologici

[...]

B. Interpretarea rezultatelor analizei indicatorilor de calitate a apei în funcție de parametri fizico-chimici, biologici și hidromorfologici

[...]

XV. Până la elaborarea unor metode de evaluare a potențialului ecologic pe baza parametrilor hidromorfologici, clasificarea potențialului ecologic a apelor poate fi efectuată fără a se ține seama de acești parametri. În acest caz, se omite acțiunea 2.”

Regulamentul din 13 mai 2009

23 Articolul 5 alineatul 2 punctul 3 din Regulamentul ministrului mediului din 13 mai 2009 privind modalitățile de gestionare a monitorizării corpurilor uniforme de apă de suprafață și de apă subterană (Dz. U. nr. 81, poziția 685, denumit în continuare „Regulamentul din 13 mai 2009”) prevede:

„Monitorizarea operațională a corpurilor de apă de suprafață se efectuează în următoarele scopuri:

[...]

3) determinarea stării apelor de suprafață în zonele care figurează pe listele menționate la articolul 113 alineatul 4 din Legea apelor [...]

[...]”

24 Anexa 1 la Regulamentul din 13 mai 2009 prevede:

„[...]

2. Criterii de selecție a corpurilor de apă de suprafață care trebuie supuse monitorizării operaționale:

[...]

6) clasificarea corpului de apă de suprafață printre apele care constituie habitatul peștilor, crustaceelor și moluștelor sau relația de dependență reciprocă dintre corpul de apă și zone protejate menționate la articolul 113 alineatul 4 din Legea apei [...]

[...]"

25 „Mențiunile din tabelul 2” care figurează în Regulamentul din 13 mai 2009 au următorul cuprins:

„[...]

- 2) Întinderea și frecvența analizelor referitoare la diferiți parametri de clasificare realizate la punctele de măsurare ale controalelor specifice care nu sunt situate în corpuri de apă de suprafață desemnate ca ape pentru recreere, inclusiv ca ape de înbăiere, reiau doar indicatorii și frecvențele definite în acordurile internaționale care sunt obligatorii pentru Republica Polonă și în dispozițiile specifice în vigoare, în special cele adoptate în aplicarea articolului 50 alineatele 1 și 2 din Legea apei [...]; în caz contrar, aceștia corespund elementelor definite pentru punctele de măsurare ale controalelor operaționale.

[...]

- 4) În cazul în care, într-un corp de apă de suprafață, se constată sau s-a constatat o sursă de poluare susceptibilă să elibereze substanțe deosebit de nocive pentru mediul acvatic, în special substanțele prioritare menționate în tabelul 1, în grupul indicatorilor chimici caracteristici pentru prezența unor substanțe deosebit de nocive pentru mediul acvatic, sau în cazul în care rezultatele monitorizării- diagnostic indică faptul că una dintre aceste substanțe este prezentă în cantități care depășesc limitele de concentrație, analiza la punctul de măsurare al monitorizării operaționale situat în acest corp de apă trebuie să fie efectuată incluzând substanțele a căror prezență în apă a fost constatată sau este probabilă. Într-un astfel de caz, monitorizarea operațională privind corpul de apă în cauză se efectuează anual pentru aceste substanțe la fiecare punct de măsurare. Frecvența de verificare a parametrilor biologici rămâne neschimbată. Frecvența determinării, într-un corp de apă specific, a fiecăreia dintre substanțele care figurează în tabelul 1, în grupa de substanțe prioritare în materie de politică a apei și cea a indicatorilor altor poluanți [...], poate fi redusă în cazul în care rezultatele obținute cu ocazia primului ciclu anual complet al ciclului de planificare de șase ani atestă că concentrația unei astfel de substanțe nu depășește valorile-limită admisibile. Analiza prezenței unei anumite substanțe periculoase într-un punct de măsurare al monitorizării operaționale nu poate fi realizată în cazul în care toate rezultatele obținute în acest punct în decursul anului scurs în contextul monitorizării operațional demonstrează că această substanță nu este prezentă în apă sau în cazul în care acțiunile care au ca scop ameliorarea stării apei nu au fost puse în aplicare.”

Regulamentul din 18 iunie 2009

- 26 Articolul 3 alineatul 1 din Regulamentul Consiliului de Miniștri din 18 iunie 2009 privind conținutul precis al elaborării unor planuri de gestionare a unui district hidrografic (Dz. U. nr. 106, poziția 882, denumit în continuare „Regulamentul din 18 iunie 2009”) prevede:

„Cadrul detaliat al informațiilor necesare pentru întocmirea planurilor de gestionare a districtelor hidrografice cuprinde:

[...]

- 2) listele corpurilor de apă întocmite în aplicarea articolului 113 alineatul 2 punctul 1 din Legea apei [...]

[...]

7) informații privind rezervoarele de ape interioare de suprafață și subterane cu o evaluare preliminară efectuată în considerarea utilizării acestora pentru aprovizionarea populației cu apă potabilă;

[...]

9) rezultatele studiului impactului schimbărilor de nivel ale corpurilor de apă subterane;

[...]”

27 Articolul 3 alineatul 1 punctul 11 din Regulamentul din 18 iunie 2009 prevede că informațiile specifice necesare pentru a întocmi un plan de gestionare hidrografică includ un rezumat al măsurilor conținute în programul național privind apa și mediul, vizate, în prezent, la articolul 113b din Legea apei.

28 Articolul 5 din acest regulament prevede:

„Cu ocazia definirii obiectivelor de mediu pentru corpurile de apă și zonele protejate, trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

[...]

3) justificarea motivelor amânării termenului pentru realizarea obiectivelor de mediu în ceea ce privește corpurile de apă de suprafață și subterane pentru următoarele cicluri de planificare, ținând seama de aspectele economice sociale și naturale;

[...]”

Regulamentul din 15 noiembrie 2011

29 Conform articolului 4 alineatul 1 din Regulamentul ministrului mediului din 15 noiembrie 2011 privind modalitățile de gestionare a corpurilor uniforme de apă de suprafață și de apă subterană (Dz. U. nr. 258, poziția 1550, denumită în continuare „Regulamentul din 15 noiembrie 2011”), unul dintre modurile de monitorizare a corpurilor uniforme de apă de suprafață este de a supraveghea zonele protejate.

30 Articolul 5 alineatul 4 din Regulamentul din 15 noiembrie 2011 prevede:

„Se instituie o monitorizare a zonelor protejate cu scopul de:

1) a determina starea corpurilor de apă de suprafață prezente în zonele protejate;

2) a determina grade în respectarea unor cerințe suplimentare stabilite pentru aceste zone în dispoziții separate;

[...]

4) a evalua modificarea corpurilor de apă de suprafață în zonele protejate;

[...]”

31 În temeiul secțiunii 1 punctul 7 din anexa 1 la regulamentul menționat, unul dintre criteriile de selecție a corpurilor uniforme de apă de suprafață care trebuie să fie monitorizate în cadrul monitorizării-diagnostic este legat de existența unor corpuri de apă uniforme în zone protejate,

destinate protecției habitatelor sau a speciilor pentru care menținerea sau ameliorarea stării apelor este un factor important al protecției lor, astfel cum este prevăzută la articolul 113 alineatul 4 punctul 6 din Legea apei.

- 32 În temeiul secțiunii 2 punctul 9 din anexa 1 la Regulamentul din 15 noiembrie 2011, unul dintre criteriile de selecție pentru monitorizare în cadrul monitorizării operaționale este legat de identificarea, pe baza unei evaluări a impactului unor presiuni antropice importante asupra stării apei de suprafață și a monitorizării- diagnostic, a unor corpuri uniforme de apă de suprafață care există în zone protejate menționate la articolul 113 alineatul 4 punctul 6 din Legea apei și riscă să nu corespundă obiectivelor de mediu ale acestora.
- 33 În temeiul părții V punctul 25 din anexa 2 la regulamentul respectiv, monitorizarea zonelor protejate continuă până când zonele sunt conforme cu cerințele prevăzute de dispozițiile speciale care le-au instituit și că acestea corespund obiectivelor de mediu menționate la articolele 38d alineatele 1 și 2 și 38f din Legea apei.
- 34 Anexa 3 la același regulament definește întinderea și frecvența studiilor efectuate pentru diferiți parametri de clasificare a stării ecologice și chimice a corpurilor uniforme de apă de suprafață, precum și întinderea studiilor privind diferiți parametri de clasificare a potențialului ecologic și a stării chimice a corpurilor uniforme de apă de suprafață artificiale și puternic modificate, printre care corpurile uniforme de apă care intră în zonele de protecție. Tabelul nr. 1 din anexa 3 menționată prevede o listă de indicatori și de parametri din studii ale monitorizării-diagnostic care se compune din:
- „a) 22 de indicatori ai unor studii de elemente biologice: fitoplancton (abundență sau cantitate, compoziție taxonomică, frecvență de eflorescență și intensitate, biomasă, clorofilă «a»), vegetație fitobentonice (abundență sau cantitate, compoziție taxonomică), faună macronevertebrată bentonică (abundență, compoziție taxonomică, prezența unor categorii taxonomice sensibile, diversitate), alge macroscopice și angiosperme (cantitate, compoziție taxonomică, diversitate, prezența unor categorii taxonomice sensibile), vegetație macrofită (abundență sau cantitate, compoziție taxonomică), faună piscicolă (abundență sau cantitate, compoziție taxonomică, ciclu de viață sau structură de vârstă, prezența unor categorii taxonomice sensibile),
 - b) 3 indicatori din studii privind elemente hidromorfologice, precum regimul hidrologic (al mării), continuitatea pâraielor, râurilor, torenților, fluviilor sau canalelor și condițiile morfologice,
 - c) 52 de indicatori din studii privind elemente fizico-chimice: indicatori caracteristici ai stării fizice, printre care condiții termice (temperatura apei, culoare, transparență, materii totale în suspensie), condiții de oxigenare [oxigen dizolvat, consum biochimic de oxigen în cinci zile (DBO5), consum chimic de oxigen (DCO) – Mn (indice de permanganat), carbon organic total, procent de saturație cu oxigen a apelor, consum chimic de oxigen DCO-Cr], salinitate (salinitate, conductivitate la 20°C, substanțe dizolvate, sulfati, cloruri, calciu, magneziu, duritate totală), nivel de acidifiere (pH), alcalinitate totală, concentrație de nutrienți [amoniu, azot (Kjeldahl), azot nitric, nitrit de azot, azot total, fosfați PO₄, fosfor total, siliciu] și poluanți sintetici și nesintetici specifici [formaldehide, arsenic, bariu, bor, crom hexavalent, crom total (suma Cr3 și Cr6), zinc, cupru, fenoli volatili – indice fenolic, hidrocarburi de origine petrolieră – indice de ulei mineral, aluminiu, cianuri disociabile, cianuri legate, molibden, seleniu, argint, taliiu, titan, vanadiu, antimoniu, fluoruri, beriliu, cobalt și staniu],
 - d) 33 de substanțe prioritare în materie de politică a apei, precum alaclor, antracen, atrazină, benzen, difenileter bromurat (oxid de difenil, derivat pentabromurat; congeneri numerotați 28, 47, 99, 100, 153 și 154), cadmiu și compuși acestuia, cloroalcani C10-13, clorfeninfos, clorpirifos (Clorpirifos-etil), 1,2-diclorețan (EDC), diclorometan, di(2-etilhexil) ftalat (DEHP), diuron, endosulfan, fluoranten, hexaclorbenzen (HCB), hexaclorbutadienă (HCBd), hexaclorciclohexan

(HCH), izoproturon, plumb și compușii acestuia, mercur și compușii acestuia, naftalină, nichel și compușii acestuia, nonilfenol (p-nonilfenol), octilfenol 4- (1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol, pentaclorbenzenă, pentaclorfenol (PCP), hidrocarburi aromatice policiclice (HAP), benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, benzo(g,h,i)perilen, indeno(1,2,3-cd)piren, simazină, compuși tributilstanici (cation tributilstaniu), triclorbenzen (TCB), triclorometan (cloroform), trifluralin și

- e) alte 8 substanțe poluante (tetracloretan, aldrin, dieldrin, endrin, izodrin, DDT – para-para-izomer, DDT total, tricloretilenă (TRI), tetracloretilenă (PER).”

Procedura precontencioasă

- 35 La 27 iunie 2008, Comisia a adresat Republicii Polone o scrisoare de punere în întârziere în care a atras atenția asupra unor lacune în măsurile naționale de transpunere a Directivei 2000/60 care îi fuseseră notificate și a afirmat că acest stat membru nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din articolele 2-11, 13, 14 și 24, precum și din anexele II-V, VII și VIII la directiva menționată.
- 36 Republica Polonă a răspuns la această scrisoare de punere în întârziere prin scrisoarea din 22 august 2008.
- 37 La 7 mai 2009, Republica Polonă a notificat Comisiei, cu titlu de transpunere a Directivei 2000/60, Regulamentul din 23 iulie 2008.
- 38 La 10 iulie același an, Republica Polonă a notificat Comisiei Regulamentul din 18 iunie 2009.
- 39 La 6 octombrie 2009, Republica Polonă a notificat Comisiei trei alte regulamente, și anume Regulamentele din 20 august 2008, din 13 mai 2009 și din 22 iulie 2009.
- 40 La 28 iunie 2010, Comisia a adresat Republicii Polone un aviz motivat prin care o invita pe aceasta din urmă să adopte măsurile necesare pentru a se conforma acestui aviz în termen de două luni de la primire. Termenul menționat a expirat la 28 august 2010.
- 41 În acest aviz motivat, Comisia a indicat că dreptul polonez nu asigură o transpunere completă și convenabilă a dispozițiilor Directivei 2000/60 enumerate în scrisoarea de punere în întârziere.
- 42 Printr-o scrisoare din 24 august 2010, Republica Polonă a răspuns la acest aviz motivat.
- 43 Transpunerea Directivei 2000/60 a făcut obiectul unor discuții, la 28 septembrie 2010, între serviciile Comisiei și autoritățile poloneze. La 12 octombrie 2010 și la 22 martie 2011 au avut loc reuniuni de lucru pe acest subiect.
- 44 La 23 februarie 2011, și anume după expirarea termenului stabilit în avizul motivat, Republica Polonă a notificat Comisiei Legea din 5 ianuarie 2011 de modificare a Legii apei și a altor legi (Dz. U. nr. 32, poziția 159, denumită în continuare „Legea din 5 ianuarie 2011”), care a intrat în vigoare la 18 martie 2011.
- 45 La 30 noiembrie și la 7 decembrie 2011, Republica Polonă a notificat, pe de altă parte, Comisiei, cu titlu de transpunere a Directivei 2000/60, următoarele regulamente:
- Regulamentul ministrului mediului din 9 noiembrie 2011 privind clasificarea stării ecologice, a potențialului ecologic și a stării chimice a corpurilor uniforme de apă de suprafață și de apă subterană (Dz. U. nr. 258, poziția 1549);

- Regulamentul ministrului mediului din 9 noiembrie 2011 privind modalitățile de clasificare a stării corpurilor uniforme de apă de suprafață și privind normele calitative de mediu pentru substanțele prioritare (Dz. U. nr. 257, poziția 1545, denumit în continuare „Regulamentul din 9 noiembrie 2011 privind modalitățile de clasificare a stării corpurilor uniforme de apă de suprafață”) și
 - Regulamentul din 15 noiembrie 2011.
- 46 Deși aceste regulamente și Legea din 5 ianuarie 2011 au fost adoptate după expirarea termenului stabilit în avizul motivat, și anume 28 august 2010, Comisia le-a luat în considerare sub rezerva ca noile dispoziții să elimine neîndeplinirea obligațiilor constatată anterior.
- 47 La 29 martie 2013, Republica Polonă a notificat Comisiei Regulamentul Consiliului de Miniștri din 29 martie 2013 privind conținutul precis al elaborării de planuri de gestionare a districtelor hidrografice (Dz. U. poziția 578, denumit în continuare „Regulamentul din 29 martie 2013”), care a intrat în vigoare la 20 mai 2013. Comisia a ținut seama de acest regulament în măsura în care elimina neîndeplinirea obligațiilor constatată anterior.
- 48 Ținând seama de răspunsurile și de actele legislative notificate, Comisia, după ce a abandonat o parte dintre motive, a considerat că situația rămânea nesatisfăcătoare în ceea ce privește transpunerea Directivei 2000/60 și a decis, așadar, să introducă prezenta acțiune.
- 49 La 20 noiembrie 2014, grefa Curții a adresat părților o scrisoare de convocare la ședința din 15 ianuarie 2015, în care Comisia era, printre altele, invitată să prezinte, până la 8 decembrie cel târziu, în limba de procedură și în limba franceză, textul integral al dispozițiilor naționale pertinente susceptibile să dovedească transpunerea incorectă sau incompletă a dispozițiilor Directivei 2000/60 care erau în vigoare la data expirării termenului stabilit în avizul motivat.
- 50 Prin scrisoarea din 3 decembrie 2014, Comisia a trimis documentele solicitate și a informat, în plus, Curtea că cererea de sesizare a instanței în prezenta cauză nu menționa existența avizului motivat complementar pe care l-a trimis Republicii Polone la 28 februarie 2012 (denumit în continuare „avizul motivat complementar”). În avizul motivat complementar, Republica Polonă a fost invitată să ia măsurile necesare pentru a se conforma obligațiilor sale în termen de o lună, calculat de la primirea avizului menționat, care a intervenit de asemenea la 28 februarie 2012.
- 51 În avizul motivat complementar, Comisia, după ce a evaluat Regulamentul din 15 noiembrie 2011, a constatat, pe lângă motivele invocate în avizul motivat din 28 iunie 2010, o transpunere incorectă a articolului 8 alineatul (1) prima liniuță litera (i) și alineatul (2) din Directiva 2000/60, precum și a punctelor 1.1 și 1.3 din anexa V la directiva menționată.
- 52 Or, în urma explicațiilor furnizate de Republica Polonă la 28 martie 2012 în răspunsul la avizul motivat suplimentar, Comisia a decis să nu mai susțină în fața Curții motivele invocate în avizul menționat.

Cu privire la acțiune

Cu privire la termenul stabilit în avizul motivat complementar

- 53 Este necesar să se sublinieze că, în ședință, Republica Polonă a afirmat că Curtea este obligată să examineze, în prezenta cauză, existența neîndeplinirii obligațiilor invocată la data expirării termenului stabilit în avizul motivat complementar, și anume 28 martie 2012, iar nu la expirarea termenului stabilit în avizul motivat inițial, în ceea ce privește ansamblul motivelor, iar nu doar motivul invocat în avizul motivat complementar.

- 54 Comisia arată că, în urma explicațiilor furnizate de Republica Polonă în răspunsul la avizul motivat complementar, a decis să nu continue să susțină în fața Curții motivul distinct invocat în avizul menționat și că pentru acest motiv el nu figura în cererea sa de sesizare a instanței.
- 55 În această privință, trebuie să se constate că Comisia a adresat, desigur, Republicii Polone avizul motivat complementar, în care a stabilit o altă dată decât cea stabilită în avizul motivat din 28 iunie 2010 pentru ca statul membru menționat să se conformeze obligațiilor care rezultă din Directiva 2000/60.
- 56 Cu toate acestea, din modul de redactare a avizului motivat complementar reiese că acesta din urmă privea un singur motiv delimitat cu precizie, distinct de motivele invocate în avizul motivat din 28 iunie 2010, și că termenul stabilit de Comisie în avizul motivat complementar era indisociabil și exclusiv legat de acest motiv, fără a fi pus în discuție termenul stabilit în avizul motivat din 28 iunie 2010.
- 57 Rezultă că, în speță, întrucât motivul invocat în avizul motivat complementar nu face obiectul prezentei acțiuni, existența unei neîndepliniri a obligațiilor trebuie să fie apreciată în funcție de situația statului membru astfel cum se prezenta la expirarea termenului stabilit în avizul motivat inițial, și anume 28 august 2010.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o transpunere incompletă și incorectă a definițiilor care figurează la articolul 2 punctele 19, 20, 26 și 27 din Directiva 2000/60

Argumentele părților

- 58 Prin intermediul primului motiv, Comisia susține că unele dintre definițiile care figurează la articolul 2 din Directiva 2000/60 nu sunt transpuse în dreptul național. În această privință, ea este de părere că ar trebui reproduse în mod literal, în actele naționale de transpunere a acestei directive, definițiile care figurează la articolul 2 punctele 19, 20, 26 și 27 din aceasta, pentru a asigura aplicarea corectă a directivei menționate în statul membru în cauză.
- 59 În ceea ce privește definițiile termenilor „starea unei ape subterane”, „starea bună a unei ape subterane” și „stare cantitativă”, care figurează la articolul 2 punctele 19, 20 și 26 din Directiva 2000/60, Comisia amintește că Republica Polonă, în cursul procedurii precontencioase, nu a contestat motivul referitor la netranspunerea distinctă a acestor definiții și a anunțat că „făcea tot posibilul pentru a remedia această neîndeplinire a obligațiilor inserând definițiile adecvate în textele de lege sau în dispozițiile de executare a acestora”.
- 60 În ceea ce privește, mai precis, definiția termenilor „starea unei ape subterane”, Comisia arată că, deși este adevărat că Regulamentul din 23 iulie 2008 a introdus definiția termenilor „stare chimică bună a unei ape subterane” și „stare cantitativă bună”, lipsește totuși definiția termenilor „starea unei ape subterane”, care este indispensabilă transpunerii corecte și aplicării dispozițiilor articolului 8 din Directiva 2000/60 coroborate cu cele ale punctului 2.5 din anexa V la aceasta. Transpunerea acestei definiții ar fi deosebit de importantă în raport cu cerința potrivit căreia starea unei ape subterane este determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale cantitative și chimice.
- 61 În ceea ce privește definiția termenilor „starea bună a unei ape subterane”, Comisia este de părere că articolul 2 alineatul 2 din Regulamentul din 23 iulie 2008 nu a transpus în mod corect definiția menționată în măsura în care acesta prevede că intră în clasa II ape în care, în primul rând, valorile anumitor parametri fizico-chimici sunt ridicate ca urmare a unor procese naturale care se produc în apele subterane și, în al doilea rând, valorile parametrilor fizico-chimici nu indică impactul activității umane sau indică unul foarte redus.

- 62 Or, potrivit Comisiei, articolul 2 punctul 20 din Directiva 2000/60 prevede cu mai mare claritate că „starea bună a unei ape subterane” înseamnă starea unui corp de apă subterană atunci când atât starea sa cantitativă, cât și cea chimică sunt cel puțin „bune”. În consecință, definiția care figurează în Regulamentul din 23 iulie 2008, în măsura în care se referă doar la parametrii fizico-chimici ai apelor, iar nu la starea cantitativă a acestora, nu ar corespunde domeniului de aplicare mai larg al definiției care figurează în directiva menționată.
- 63 Or, definiția „stării bune a unei ape subterane” ar fi esențială pentru a asigura transpunerea corectă și aplicarea obligației impuse la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Directiva 2000/60, care prevede că statele membre au obligația să obțină o stare bună a corpurilor de apă subterane. Potrivit Comisiei, transpunerea definiției menționate este esențială și pentru aplicarea derogărilor de la această obligație, și anume a derogării care permite realizarea unor obiective de mediu mai puțin stricte, prevăzută la articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2000/60, sau a celei care permite introducerea unor noi modificări sau schimbări ale nivelului corpurilor de apă subterane, aceasta din urmă fiind prevăzută la articolul 4 alineatul (7) din directiva respectivă. În absența unei definiții a termenilor „starea bună a unei ape subterane”, nu ar fi posibil, fără a exista riscul de a nu se atinge obiectivele de mediu, să se introducă derogări de la obligația menționată.
- 64 În ceea ce privește definiția termenilor „stare cantitativă”, care, potrivit articolului 2 punctul 26 din Directiva 2000/60, „reprezintă gradul în care un corp de apă subterană este afectat de captările directe și indirecte”, Comisia invocă o transpunere incorectă prin articolul 8 din Regulamentul din 23 iulie 2008. Articolul 8 alineatul (2) menționat ar prevedea că „evaluările stării cantitative a apelor subterane se realizează asupra unor corpuri uniforme de apă subterană”, în timp ce articolul 8 menționat alineatul (3) ar prevedea că „evaluarea stării cantitative a apelor subterane are loc prin determinarea importanței rezervelor de resurse în corpuri uniforme de apă subterană și interpretând rezultatele controalelor care au ca obiect situația pânzei apelor subterane”.
- 65 Potrivit Comisiei, dispozițiile menționate din dreptul polonez nu fac referire la captările directe și indirecte și nici la impactul acestora asupra corpurilor de apă subterane. Or, definiția „stării cantitative” ar fi esențială pentru a asigura transpunerea corectă și aplicarea cerințelor care figurează în dispozițiile articolului 8 coroborate cu cele ale anexei V la Directiva 2000/60, atât în domeniul clasificării stării cantitative a apelor, cât și în cel al monitorizării acestei stări, în conformitate cu punctele 2.1 și 2.2 din anexa respectivă.
- 66 În ceea ce privește definiția termenilor „resursă disponibilă de apă subterană” care figurează la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2000/60, Comisia amintește că, în răspunsul său la avizul motivat, Republica Polonă a confirmat că acești termeni nu apar ca atare în legislația poloneză. Articolul 2 alineatul 1 punctul 13 din Regulamentul din 3 octombrie 2005 ar conține noțiunea „resurse de apă disponibile”, definită ca fiind „cantitatea de apă subterană care este posibil să fie captată într-o zonă în echilibru în condiții de mediu și hidrologice determinate, fără indicarea unei localizări particulare, nici a condițiilor tehnice sau economice în materie de captare a apelor”.
- 67 Or, potrivit Comisiei, reiese clar din analiza ordinii juridice poloneze că niciunul dintre elementele definiției care figurează la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2000/60 nu există în dreptul polonez.
- 68 Pe de altă parte, nu ar exista niciun raport între termenii „resursă disponibilă de apă subterană” care figurează în Directiva 2000/60 și termenii care figurează în Regulamentul din 3 octombrie 2005, și anume „captarea apei”. Primii ar corespunde, astfel, unor procese naturale fără ingerință umană. Ingerința menționată, care caracterizează captarea apei, ar intra sub incidența articolului 2 punctul 28 din această directivă. Comisia arată că trebuie adăugat că definiția termenilor „resursă disponibilă de apă subterană”, care figurează la articolul 2 punctul 27 din directiva menționată, face referire la obligația de monitorizare prevăzută la punctul 2.2.1 din anexa V la aceasta, care privește atât procesele naturale, cât și pe cele declanșate de om. În cazul în care cele două categorii ar rămâne nediferențiate,

ar exista un risc ca efectele intervenției umane să nu fie acoperite. În consecință, ar fi dificil să se determine în mod adecvat măsurile care trebuie luate pentru a garanta o stare bună a apelor conform articolului 4 din Directiva 2000/60.

- 69 În opinia Comisiei, respectivii termeni din Directiva 2000/60 sunt totuși esențiali pentru transpunerea corectă și aplicarea dispozițiilor articolului 8 coroborate cu cele ale anexei V la această directivă, printre altele pentru a se efectua o clasificare corectă a stării apelor, astfel cum este definită la punctul 1.4 din anexa V la directivă, precum și o monitorizare corectă a stării cantitative a apelor subterane, astfel cum prevede punctul 2.2 din anexa V la aceasta.
- 70 În ceea ce privește primul motiv, Republica Polonă amintește, mai întâi, jurisprudența constantă a Curții potrivit căreia transpunerea unei directive în dreptul intern nu impune în mod necesar o preluare formală și textuală a dispozițiilor sale într-o dispoziție legală sau administrativă expresă și specifică, ci poate fi suficient un context juridic general, cu condiția ca acesta să asigure efectiv deplina aplicare a acestei directive într-un mod suficient de clar și de precis.
- 71 În opinia Republicii Polone, Comisia nu a prezentat niciun motiv susceptibil de a stabili că statele membre au obligația de a transpune textual noțiunile definite la articolul 2 punctele 19, 20, 26 și 27 din Directiva 2000/60 și nu a precizat modul în care netranspunerea acestor definiții ar putea compromite realizarea obiectivelor directivei menționate. În plus, deși Comisia amintește legătura care există între definițiile menționate și dispozițiile materiale ale Directivei 2000/60, această instituție nu ar repune nicidecum în discuție relevanța transpunerii respectivelor dispoziții materiale.
- 72 Pe de altă parte, Republica Polonă subliniază că definițiile a căror netranspunere o denunță Comisia figurează în proiectul de reformă a Legii apelor și în alte câteva legi.

Aprecierea Curții

- 73 În ceea ce privește argumentul invocat de Republica Polonă potrivit căruia un stat membru nu este obligat să efectueze o transpunere literală a definițiilor prevăzute de Directiva 2000/60, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, transpunerea unei directive în dreptul intern nu impune, desigur, în mod necesar o preluare formală și textuală a dispozițiilor sale într-o dispoziție legală sau administrativă expresă și specifică, ci poate fi suficient un context juridic general, cu condiția ca acesta să asigure efectiv deplina aplicare a acestei directive într-un mod suficient de clar și de precis (a se vedea Hotărârea Comisia/Polonia, C-281/11, EU:C:2013:855, punctul 60 și jurisprudența citată).
- 74 Cu toate acestea, în speță, trebuie să se constate că Republica Polonă nu a fost în măsură să precizeze dispozițiile naționale concrete care permit să se concluzioneze că dispozițiile de fond din Directiva 2000/60, care se întemeiază pe definițiile în litigiu, au fost transpuse corect. Astfel, nu reiese din legislația poloneză că deplina aplicare a Directivei 2000/60 este asigurată într-un mod suficient de clar și de precis.
- 75 Or, în măsura în care definițiile menționate servesc pentru a garanta o transpunere corectă a obligațiilor care revin statelor membre în conformitate cu dispozițiile de fond ale Directivei 2000/60, este esențial ca acestea să fie luate în considerare în mod corect în cadrul transpunerii dispozițiilor de fond care folosesc termenii definiți, în cazul în care statul membru renunță la transpunerea distinctă a acestora.
- 76 Astfel, în ceea ce privește termenii „starea unei ape subterane”, care figurează la articolul 2 punctul 19 din Directiva 2000/60, trebuie să se constate că Regulamentul din 23 iulie 2008 a introdus definiția termenilor „stare chimică bună a unei ape subterane”, care figurează la articolul 2 punctul 25 din această directivă, și „stare cantitativă bună”, care figurează la articolul 2 punctul 28, precum și la punctul 2.1.2 din anexa V la directiva menționată, dar nu și definiția termenilor „starea unei ape

subterane”, care este însă esențială pentru transpunerea și aplicarea corectă a dispozițiilor articolului 8 din Directiva 2000/60 coroborate cu dispozițiile punctului 2.5 din anexa V la această directivă, dat fiind că starea unei ape subterane este determinată pe baza celei mai nefavorabile valori a stării sale cantitative și chimice.

- 77 În plus, nu reiese din niciun act juridic polonez că definiția menționată a fost transpusă în dreptul polonez, constatare pe care Republica Polonă nu a contestat-o nici în înscrisurile sale, nici în ședință, în cursul căreia acest stat membru s-a limitat să afirme că, în practică, nu exista niciun dubiu cu privire la domeniul de aplicare al definițiilor în cauză și că toate dispozițiile materiale erau puse în aplicare în mod corect.
- 78 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, dispozițiile unei directive trebuie puse în aplicare cu o forță obligatorie incontestabilă, cu specificitatea, cu precizia și cu claritatea necesare în vederea satisfacerii cerinței securității juridice (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Polonia, C-281/01, EU:C:2013:855, punctul 101 și jurisprudența citată).
- 79 Simple practici administrative, care prin natura lor pot fi modificate în funcție de voința administrației și care sunt lipsite de o publicitate adecvată, nu pot fi considerate o executare valabilă a obligațiilor de transpunere a unei directive. De asemenea, o interpretare de către instanțele naționale a dispozițiilor de drept intern în conformitate cu cele ale unei directive nu poate, singură, să prezinte claritatea și precizia necesare pentru a fi îndeplinită cerința securității juridice (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Polonia, C-281/11, EU:C:2013:855, punctul 105 și jurisprudența citată).
- 80 În ceea ce privește definiția termenilor „starea bună a unei ape subterane”, care figurează la articolul 2 punctul 20 din Directiva 2000/60, trebuie să se constate că articolul 2 alineatul 1 din Regulamentul din 23 iulie 2008 prevede că, în clasa II, apele de bună calitate sunt definite ca fiind cele în care, în primul rând, valorile anumitor parametri fizico-chimici sunt ridicate ca urmare a unor procese naturale care se produc în apele subterane și, în al doilea rând, valorile parametrilor fizico-chimici nu indică impactul activității umane sau indică unul foarte redus.
- 81 Or, pe de o parte, articolul 2 punctul 20 din Directiva 2000/60 prevede explicit că starea bună a unei ape subterane înseamnă starea unui corp de apă subterană, atunci când atât starea sa cantitativă, cât și cea chimică sunt cel puțin „bune”. Definiția care figurează în Regulamentul din 23 iulie 2008 nu are în vedere, cu toate acestea, decât parametri fizico-chimici și nu corespunde, așadar, domeniului de aplicare, mult mai larg, al definiției prevăzute de directiva menționată.
- 82 Pe de altă parte, definiția „stării bune a unei ape subterane” este esențială pentru a asigura transpunerea corectă și aplicarea obligației fundamentale impuse la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Directiva 2000/60, potrivit căruia statele membre au obligația să obțină o stare bună a corpurilor de apă subterane. Prin urmare, transpunerea definiției care figurează la articolul 2 punctul 20 din directiva menționată este esențială și pentru aplicarea derogărilor de la această obligație de a obține o stare bună a corpurilor de apă subterane, și anume a derogării care permite realizarea unor obiective de mediu mai puțin stricte, după cum se prevede la articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2000/60, sau a celei care permite introducerea unor noi modificări sau schimbări ale nivelului corpurilor de apă subterane, prevăzută la articolul 4 alineatul (7) din directiva respectivă. Fără determinarea stării bune a unei ape subterane, nu este posibil, fără a exista riscul de a nu se atinge obiectivele de mediu, să se introducă derogări în această privință.
- 83 În ceea ce privește noțiunea „stare cantitativă”, prevăzută la articolul 2 punctul 26 din Directiva 2000/60, trebuie arătat că articolul 8 alineatul 2 din Regulamentul din 23 iulie 2008 prevede că „evaluările stării cantitative a apelor subterane se realizează asupra unor corpuri uniforme de apă subterană”, în timp ce articolul 8 menționat alineatul 3 prevede că „evaluarea stării cantitative a apelor

subterane are loc prin determinarea importanței rezervelor de resurse în corpuri uniforme de apă subterană și prin interpretarea rezultatelor controalelor care au ca obiect situația pânzei apelor subterane”.

- 84 Or, aceste dispoziții naționale nu transpun în mod corect definiția „stării cantitative” care figurează în Directiva 2000/60, în măsura în care articolul 2 punctul 26 din aceasta prevede că starea cantitativă reprezintă gradul în care un corp de apă subterană este afectat de captările directe și indirecte. Dispozițiile din dreptul polonez nu fac însă referire nici la captările directe și indirecte, nici la impactul acestora asupra corpurilor de apă subterane. Întrucât definiția „stării cantitative” este, cu toate acestea, esențială pentru a asigura transpunerea și aplicarea corectă a cerințelor care figurează în dispozițiile articolului 8 coroborate cu cele ale anexei V la Directiva 2000/60, atât în domeniul clasificării stării cantitative a apelor, prevăzută la punctul 2.1 din această anexă, cât și în cel al monitorizării acestei stări, în conformitate cu punctul 2.2 din anexa respectivă, rezultă că definiția menționată nu a fost transpusă în mod corect în dreptul polonez.
- 85 În ceea ce privește termenii „resursă disponibilă de apă subterană”, care figurează la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2000/60, a căror definiție este caracterizată printr-o anumită complexitate, trebuie amintit că Republica Polonă susține că, conform unei practici constante și unei terminologii proprii dreptului polonez, articolul 2 alineatul 1 punctul 13 din Regulamentul din 3 octombrie 2005 folosește expresia echivalentă „resursă de apă la dispoziție” („zasoby dyspozycyjne wód”). Acest stat membru precizează că expresia menționată vizează cantitatea de apă subterană care este posibil să fie captată într-o zonă în echilibru în condiții de mediu și hidrologice determinate, fără indicarea unei localizări particulare, nici a condițiilor tehnice sau economice în materie de captare a apelor.
- 86 În plus, Republica Polonă susține că definiția care figurează la articolul 8 alineatul 4 din Regulamentul din 23 iulie 2008, care prevede că „importanța rezervelor de resurse de apă subterană este determinată prin compararea captării reale medii pe mai mulți ani cu captările de apă subterană, exprimată în m³/zi, cu volumul rezervelor de apă subterană disponibilă pentru amenajare, exprimate în m³/zi, determinate pe baza resurselor disponibile stabilite pentru o zonă în echilibru, care conțin un corp de apă subterană uniform dat”, trebuie să fie interpretată în conformitate cu articolul 2 alineatul 1 punctul 13 din Regulamentul din 3 octombrie 2005. În sfârșit, articolul 38 alineatul 3 din Legea apei, precum și articolul 97 alineatele 1 și 2 din Legea privind protecția mediului ar trebui să fie luate în considerare.
- 87 În această privință, trebuie amintit, astfel cum s-a constatat deja la punctul 78 din prezenta hotărâre, că, potrivit unei jurisprudențe constante, dispozițiile unei directive trebuie puse în aplicare cu o forță obligatorie incontestabilă, cu specificitatea, cu precizia și cu claritatea necesare în vederea satisfacerii cerinței securității juridice (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Polonia, C-281/11, EU:C:2013:855, punctul 101 și jurisprudența citată).
- 88 Or, trebuie subliniat că interpretarea unei dispoziții naționale privind protecția apelor în conformitate cu mai multe alte dispoziții dispersate în mai multe legi diferite care, în plus, nu au, la prima vedere, legătură cu protecția apelor nu corespunde acestor cerințe.
- 89 Pe de altă parte, din analiza dispozițiilor pertinente din ordinea juridică poloneză reiese că niciunul dintre elementele definiției care figurează la articolul 2 punctul 27 din Directiva 2000/60 nu există în dreptul polonez, în măsura în care în acesta nu se face referire nici la rata medie anuală pe termen lung de realimentare a corpului de apă subterană minus rata anuală pe termen lung a debitului necesar, nici la cerința atingerii obiectivelor de calitate ecologică a apelor de suprafață asociate, stabilite în articolul 4 din directiva menționată, nici la cerința potrivit căreia trebuie evitată orice diminuare semnificativă a stării ecologice a acestor ape și orice deteriorare semnificativă adusă ecosistemelor terestre asociate.

- 90 În sfârșit, după cum arată Comisia, nu există nicio legătură între termenii „resursă disponibilă de apă subterană” și termenii „captare a apei”. Primii corespund, astfel, unor procese naturale, întrucât definiția care figurează în Directiva 2000/60 se referă la o stare de echilibru natural, și anume rata de realimentare a corpului de apă subterană minus rata debitului, fără ingerință umană. Ingerința menționată, care distinge captarea apei, intră sub incidența articolului 2 punctul 28 din această directivă. Trebuie adăugat că definiția care figurează la articolul 2 punctul 27 din directiva menționată face referire implicit la obligația de monitorizare prevăzută la punctul 2.2.1 din anexa V la aceeași directivă, care privește atât procesele naturale, cât și pe cele declanșate de om. În cazul în care aceste două categorii ar rămâne nediferențiate, ar exista un risc ca efectele intervenției umane să nu fie acoperite. În consecință, ar fi dificil să se determine în mod adecvat măsurile care trebuie luate pentru a garanta o stare bună a apelor conform articolului 4 din Directiva 2000/60.
- 91 Rezultă din ceea ce precedă că definițiile care figurează la articolul 2 punctele 19, 20, 26 și 27 din Directiva 2000/60 nu figurau în legislația pertinentă în vigoare la data expirării termenului stabilit în avizul motivat și că această netranspunere poate compromite realizarea obiectivelor urmărite de directiva menționată.
- 92 În această privință, trebuie observat că Comisia a precizat, în înscrisurile sale, consecințele netranspunerii sau ale transpunerii incorecte a definițiilor care figurează la articolul 2 punctele 19, 20, 26 și 27 din Directiva 2000/60 în ceea ce privește transpunerea dispozițiilor de fond ale acesteia și în special incidența acestora asupra realizării obiectivelor directivei menționate.
- 93 Nu este, așadar, necesar, contrar celor afirmate de Republica Polonă, ca Comisia să invoce motive referitoare la transpunerea incorectă a fiecăreia dintre dispozițiile de fond ale Directivei 2000/60 care conține sau se referă la definițiile în litigiu, pe lângă motivul referitor la transpunerea incorectă a definițiilor menționate, prevăzute la articolul 2 din această directivă.
- 94 În sfârșit, trebuie amintit că, în ceea ce privește definiția termenilor „starea unei ape subterane”, „starea bună a unei ape subterane” și „stare cantitativă”, care figurează la articolul 2 punctele 19, 20 și 26 din Directiva 2000/60, Republica Polonă, în cursul procedurii precontencioase, nu a contestat netranspunerea acestor definiții și a afirmat că făcea tot posibilul pentru a remedia această neîndeplinire a obligațiilor inserând definițiile adecvate în textele de lege sau în dispozițiile ulterioare de executare a acestora.
- 95 Având în vedere cele ce precedă, primul motiv, întemeiat pe netranspunerea completă sau corectă a definițiilor care figurează la articolul 2 punctele 19, 20, 26 și 27 din Directiva 2000/60, trebuie să fie considerat ca fiind fondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2000/60, în ceea ce privește monitorizarea zonelor protejate

Argumentele părților

- 96 Comisia amintește că articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2000/60 impune statelor membre să monitorizeze starea apelor de suprafață, a apelor subterane și a zonelor protejate, instituind și aplicând programe de monitorizare.
- 97 În ceea ce privește zonele protejate, a treia liniuță a acestei dispoziții ar prevedea că programele de monitorizare sunt completate cu specificațiile conținute în legislația Uniunii pe baza căreia s-a stabilit fiecare zonă protejată. Comisia arată că, deși astfel de elemente se găsesc în dispozițiile pertinente poloneze în ceea ce privește apele exploatate pentru îmbăiere sau captarea apelor destinate consumului, ea constată lipsa cerințelor adecvate care corespund specificațiilor unor zone stabilite conform Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale

și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109) și Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO 2010, L 20, p. 7), cu alte cuvinte a zonelor denumite „Natura 2000”. În plus, în ceea ce privește zonele protejate, nici controalele suplimentare de monitorizare prevăzute la punctul 1.3.5 din anexa V la Directiva 2000/60 nu ar fi fost transpuse în mod convenabil în ordinea juridică poloneză.

- 98 Comisia arată că, în răspunsul său la avizul motivat, Republica Polonă a admis că articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2000/60 nu a fost transpus corect și a precizat că modificarea Regulamentului din 13 mai 2009 va asigura o transpunere corectă a acestei dispoziții.
- 99 Analiza dispozițiilor reglementării poloneze care prevăd programele de monitorizare a zonelor protejate Natura 2000 ar arăta că, deși o monitorizare operațională prevede monitorizarea anumitor substanțe chimice printre care, de exemplu, fierul sau cuprul, monitorizarea acestor substanțe nu permite, cu toate acestea, să se constate vreun impact asupra monitorizării apei din aceste zone protejate. Legislația poloneză nu ar fi stabilit factori care permit stabilirea unui statut de conservare a speciilor și a habitatelor în legătură cu apa. Nu s-ar putea considera că dispozițiile poloneze transpun corect necesitatea de a completa programele de monitorizare prin specificații conținute în legislația Uniunii în temeiul căreia au fost stabilite zonele menționate, în ceea ce privește zonele stabilite conform Directivelor 92/43 și 2009/147.
- 100 Comisia subliniază faptul că respectivele programe de monitorizare a stării apelor, prevăzute la articolul 8 din Directiva 2000/60, trebuie să permită colectarea de date în vederea obținerii unei stări bune a apelor în zonele protejate, ținând seama de cerințele care decurg din legislația în temeiul căreia zonele respective au fost stabilite. Programul de monitorizare prevăzut la articolul 8 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 2000/60 ar trebui, așadar, să asigure monitorizarea parametrilor stării apelor care sunt indicatori structurali și funcționali sau care au un impact asupra evaluării perspectivelor de protecție a speciilor și a mediilor naturale pentru protecția cărora au fost stabilite aceste zone.
- 101 Republica Polonă arată, în esență, că articolul 8 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 2000/60 a fost transpus prin intermediul unei monitorizări naționale a mediului, prevăzută printre altele la articolul 25 alineatul (2) din Legea privind protecția mediului și la articolul 112 din Legea privind protecția naturii, al unei monitorizări efectuate în zonele Natura 2000 în cadrul planurilor de misiune de protecție și al articolului 5 alineatul 4 punctul 2 din Regulamentul din 15 noiembrie 2011.
- 102 Întinderea monitorizării definite în cadrul planurilor de activitate de protecție și al planurilor de misiune de protecție ar avea ca obiect habitatele și speciile care se găsesc în aceste zone și care sunt protejate în cadrul rețelei Natura 2000 și, în primul rând, habitatele sau speciile pentru care a fost creată o zonă Natura 2000. Această monitorizare ar fi însă întemeiată pe dispoziții mai ample decât Directivele 92/43 și 2009/147. În acest sens, s-ar ține seama de asemenea de ansamblul celorlalte obligații ale Republicii Polone care rezultă din convenții ratificate în materie de protecție a naturii, fără a le uita pe cele care rezultă din Directiva 2000/60.
- 103 În temeiul articolului 5 alineatul 4 punctul 2 din Regulamentul din 15 noiembrie 2011, monitorizarea zonelor protejate ar fi instituită cu scopul de a constata nivelul de conformitate cu cerințele suplimentare prevăzute de alte dispoziții pentru aceste zone. Celelalte dispoziții ar include printre altele dispoziții din Legea privind protecția naturii, în temeiul căreia au fost desemnate zone protejate. Monitorizarea apelor ar trebui, așadar, să țină seama de rezultatele monitorizării realizate în aplicarea articolului 112 din Legea privind protecția naturii și a planurilor de activitate de protecție sau a planurilor de misiune de protecție.

104 Pentru monitorizarea corpurilor uniforme de apă de suprafață și de apă subterană, s-ar ține, așadar, seama de alte cerințe prevăzute pentru zonele Natura 2000 dependente de apă. În schimb, nivelul de conformitate cu cerințele privind zonele Natura 2000 ar fi definit în cadrul unei monitorizări realizate în aplicarea articolului 112 din Legea privind protecția naturii și pe baza planurilor de activitate de protecție. În consecință, în opinia Republicii Polone, dreptul polonez îndeplinește cerințele în materie de programe de monitorizare, prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2000/60.

Aprecierea Curții

105 Trebuie să se constate că transpunerea articolului 8 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 2000/60 în dreptul național constă în luarea în considerare a cerinței potrivit căreia programele de monitorizare a stării apelor în zonele protejate trebuie să fie completate cu specificațiile conținute în legislația Uniunii pe baza căreia s-au stabilit zonele protejate.

106 Or, articolul 25 alineatul 2 din Legea privind protecția mediului, considerat dispoziție de transpunere de Republica Polonă, nu definește termenii „monitorizare a mediului”. Articolul 112 din Legea privind protecția naturii indică, în schimb, că monitorizarea naturii se întemeiază pe observarea și pe aprecierea stării actuale a componentelor de diversitate biologică și peisagistică, ținând seama în special de habitatele naturale și de speciile de importanță prioritară. Acest din urmă tip de monitorizare vizează, așadar, mai degrabă observarea modificărilor elementelor naturale, spre deosebire de monitorizarea generală a mediului efectuată în temeiul articolului 25 din Legea privind protecția mediului. Aceste două dispoziții nu permit, așadar, să se concluzioneze că autoritățile naționale competente sunt obligate să exploateze rezultatele obținute în cazul monitorizării respective pentru a monitoriza și a repertoria starea apelor în cauză, conform dispozițiilor coroborate ale articolului 8 și ale anexei V la Directiva 2000/60.

107 Nici celelalte dispoziții invocate de Republica Polonă nu îndeplinesc cerința care rezultă din transpunerea articolului 8 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 2000/60 și care constă în prelucrarea rezultatelor monitorizării efectuate la nivelul diferitelor zone Natura 2000 în cadrul monitorizării prevăzute în temeiul acestei directive și cu ocazia clasificării stării apelor, având în vedere că se limitează să prevadă o asemenea monitorizare fără a impune obligația de a efectua o prelucrare a datelor care rezultă din aceasta.

108 În plus, trebuie arătat că primul termen fixat pentru stabilirea unor zone speciale de protecție pentru care se cere pregătirea unor planuri de protecție, conform Directivei 92/43, a expirat în cursul anului 2013. În consecință, în cazul în care monitorizarea care va fi efectuată în cadrul planurilor de misiune de protecție și al planurilor de activitate de ocrotire ar fi considerată o formă de transpunere a articolului 8 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 2000/60, o astfel de transpunere ar depinde de elaborarea planurilor respective.

109 Simplul fapt de a deține, eventual, date referitoare la habitatele și la speciile sau chiar la starea apelor, după cum arată Republica Polonă, nu garantează, cu toate acestea, că programele de monitorizare stabilite în conformitate cu dispozițiile care transpun Directiva 2000/60 sunt completate cu specificațiile conținute în legislația Uniunii.

110 În sfârșit, nu se contestă că, chiar presupunând că trebuie să se țină seama de articolul 5 alineatul 4 punctul 2 din Regulamentul din 15 noiembrie 2011, adoptat în temeiul articolului 155b din Legea apelor după expirarea termenului stabilit în avizul motivat, care impune instituirea unei monitorizări a zonelor protejate pentru a determina grade în respectarea unor cerințe suplimentare prevăzute în dispoziții separate privind aceste zone, articolul 8 alineatul (1) a treia liniuță din Directiva 2000/60 nu a fost transpus corect în dreptul polonez, având în vedere că respectiva dispoziție din dreptul național nu impune ca monitorizarea zonelor protejate să fie instituită astfel încât să completeze conținutul

parametrilor de monitorizare prin adăugarea celor care figurează în legislația Uniunii, în temeiul căreia au fost desemnate zonele Natura 2000, ci doar stabilește obiectivul acestei monitorizări, și anume aprecierea gradului de respectare a cerințelor stabilite în dispoziții separate.

- 111 Prin urmare, trebuie să fie considerat ca fiind fondat al doilea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2000/60, în ceea ce privește monitorizarea zonelor protejate.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a articolului 9 alineatul (2) din Directiva 2000/60

Argumentația părților

- 112 Comisia apreciază că articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2000/60, care impune statelor membre, în planul de gestionare a districtului hidrografic, să raporteze cu privire la măsurile prevăzute pentru punerea în aplicare a principiului recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, care vor contribui la realizarea obiectivelor de mediu prevăzute de directiva menționată, precum și cu privire la contribuția diferitor tipuri de utilizări ale apei la recuperarea costurilor serviciilor legate de apă, nu a fost transpus în dreptul polonez.
- 113 Comisia arată în acest sens că nu există dispoziții naționale adecvate în această privință și că articolul 113a alineatul 2 din Legea apei prevede doar că măsurile de bază urmăresc îndeplinirea condițiilor minime și includ acțiuni având ca scop punerea în aplicare a principiului recuperării costurilor serviciilor de alimentare cu apă. În acest context, potrivit Comisiei, trebuie să se ia în considerare analiza economică efectuată în conformitate cu anexa III la Directiva 2000/60.
- 114 În răspunsul său la avizul motivat, Republica Polonă ar fi afirmat că transpunerea articolului 9 alineatul (2) din Directiva 2000/60 a fost realizată prin articolul 113a alineatul 2 punctul 2 și prin articolul 114 alineatul 1 punctul 6 din Legea apei și că aceste dispoziții ar fi fost completate de articolul 113b alineatul 2 punctul 2 din legea menționată, astfel cum a fost modificată prin Legea din 5 ianuarie 2011 (denumită în continuare „Legea apei modificată”), care înlocuiește astfel articolul 113a alineatul 2 punctul 2 din Legea apei.
- 115 La 5 ianuarie 2011, mai precis după expirarea termenului stabilit în avizul motivat, ar fi intervenit această modificare și ar fi fost luată în considerare de Comisie. Cu toate acestea, Comisia consideră că modificarea respectivă nu a pus capăt neîndeplinirii obligațiilor care se reproșează.
- 116 De asemenea, potrivit Comisiei, articolul 114 alineatul 1 punctul 6 din Legea apei, întrucât prevede doar că planul de gestionare a districtelor hidrografice include o scurtă prezentare a rezultatelor analizei economice a utilizării apei, poate fi considerat că transpune punctul 6 din partea A din anexa VII la Directiva 2000/60, care constituie unul dintre elementele pe care planul de gestionare a districtului hidrologic trebuie să îl conțină, și anume rezumatul analizei economice, iar nu o transpunere a articolului 9 alineatul (2) din această directivă.
- 117 Republica Polonă susține în ceea ce privește al treilea motiv că, deși obligația de luare în considerare a informațiilor vizate de dispoziția respectivă nu a fost prevăzută în mod direct în dispozițiile naționale pertinente, ea rezultă totuși în mod incontestabil din ansamblul dispozițiilor din dreptul polonez, având în vedere structura și obiectivele sale.

- 118 În plus, acest stat membru afirmă că a transpus articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2000/60, în special prin Regulamentul din 29 martie 2013, în măsura în care dreptul polonez transpune în mod coroborat articolele 9 și 11 din această directivă, având în vedere că măsurile luate în aplicarea articolului 9 din directiva menționată, în materia recuperării costurilor serviciilor legate de utilizarea apei, sunt unul dintre elementele constitutive ale programului de măsuri vizat la articolul 11 menționat.

Aprecierea Curții

- 119 În ceea ce privește cel de al treilea motiv, trebuie amintită jurisprudența constantă potrivit căreia dispozițiile unei directive trebuie puse în aplicare cu o forță obligatorie incontestabilă, cu specificitatea, cu precizia și cu claritatea necesare în vederea satisfacerii cerinței securității juridice (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Polonia, C-281/11, EU:C:2013:855, punctul 101 și jurisprudența citată).
- 120 În această privință, trebuie să se constate că simpla afirmație potrivit căreia o obligație prevăzută de o directivă rezultă din ansamblul dispozițiilor ordinii juridice a statului membru vizat nu îndeplinește cerința amintită.
- 121 În plus, Curtea a statuat în mai multe rânduri că existența unei neîndepliniri a obligațiilor trebuie apreciată în funcție de situația statului membru astfel cum se prezenta aceasta la momentul expirării termenului stabilit în avizul motivat, iar schimbările intervenite ulterior nu pot fi luate în considerare de către Curte (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Polonia, C-313/11, EU:C:2013:481, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 122 Din moment ce Republica Polonă susține în memoriul său în apărare că a transpus articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2000/60 prin Regulamentul din 29 martie 2013, este suficient să se constate că acesta a fost adoptat după expirarea termenului prevăzut în avizul motivat, astfel încât schimbările intervenite în reglementarea națională nu pot fi luate în considerare de Curte.
- 123 Prin urmare, al treilea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a articolului 9 alineatul (2) din Directiva 2000/60, trebuie considerat ca fiind fondat.

Cu privire la al patrulea motiv și la al cincilea motiv, întemeiate pe netranspunerea articolului 10 alineatul (3) și a articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2000/60

Argumentele părților

- 124 În ceea ce privește al patrulea motiv, întemeiat pe netranspunerea articolului 10 alineatul (3) din Directiva 2000/60, Comisia amintește că această dispoziție impune statelor membre obligația de a stabili controale ale emisiilor mai stricte în cazul în care un obiectiv sau un standard de calitate, întocmit în aplicarea acestei directive, impune condiții mai stricte decât cele care rezultă din aplicarea directivelor Uniunii citate la articolul 10 alineatul (2) din directiva menționată.
- 125 Comisia consideră că transpunerea dispoziției în litigiu este esențială pentru ca obiectivele Directivei 2000/60 să poată fi atinse. Numai în cazul în care controalele emisiilor sau stabilirea unor valori limită ale emisiilor în temeiul directivelor Uniunii, precum Directiva 91/676, se dovedește, având în vedere nivelul ridicat al algelor verzi de origine agricolă în ape, a fi insuficientă pentru atingerea obiectivelor de mediu ale Directivei 2000/60, statul membru ar avea obligația de a adopta controale ale emisiilor și criterii mai stricte decât cele care decurg din Directiva 91/676.

- 126 În ceea ce privește al cincilea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2000/60, Comisia arată că, deși articolul 113b alineatul 8 din Legea apei modificată conține măsurile enumerate în dispoziția menționată a directivei, domeniul său de aplicare este mai restrâns decât cel al acestei dispoziții a directivei.
- 127 Termenii „în cursul elaborării proiectului de program național privind apa și mediul”, care figurează la articolul 113b alineatul 8 menționat, ar restrânge astfel domeniul de aplicare al dispoziției de drept polonez la simpla elaborare a programului național privind apa și mediul. În consecință, măsurile citate la articolul 113b alineatul 8 din Legea apei modificată ar putea fi adoptate, în afara etapei elaborării proiectului de program, numai în cadrul examinării programelor de măsuri vizate la articolul 11 alineatul 8 din Directiva 2000/60, cu alte cuvinte în cadrul examinărilor regulate impuse de această directivă.
- 128 Or, obligația rezultată din cuprinsul articolului 113b alineatul 8 menționat nu ar putea fi confundată cu cea vizată la articolul 11 alineatul 5 din Directiva 2000/60, care are drept rațiune de a fi adăugarea la examinările ciclice obligatorii vizate la articolul 11 alineatul 8 din această directivă a obligației de a adopta măsurile care au fost amintite atunci când sunt puține șanse ca obiectivele de mediu să fie atinse.
- 129 Republica Polonă susține în ceea ce privește al patrulea și al cincilea motiv că articolul 10 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (5) din Directiva 2000/60 ar trebui transpuse în cadrul proiectului de lege de modificare privind Legea apei și câteva alte legi ale căror lucrări legislative sunt într-un stadiu avansat.

Aprecierea Curții

- 130 În ceea ce privește al patrulea și al cincilea motiv, este suficient să se amintească jurisprudența Curții, menționată la punctul 121 din prezenta hotărâre, potrivit căreia existența unei neîndepliniri a obligațiilor trebuie apreciată în funcție de situația statului membru astfel cum se prezenta aceasta la momentul expirării termenului stabilit în avizul motivat, iar schimbările intervenite ulterior nu pot fi luate în considerare de către Curte (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Polonia, C-313/11, EU:C:2013:481, punctul 45 și jurisprudența citată).
- 131 Din moment ce din argumentația invocată de Republica Polonă reiese că articolul 10 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (5) din Directiva 2000/60 ar trebui transpuse în cadrul proiectului de modificare a Legii apei și a câtorva alte legi, trebuie să se constate că respectivele măsuri de transpunere nu au fost adoptate la expirarea termenului stabilit în avizul motivat.
- 132 Prin urmare, al patrulea și al cincilea motiv trebuie considerate ca fiind fondate.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe transpunerea incorectă a punctelor 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 și 2.4.1 din anexa V la Directiva 2000/60

Argumentația părților

- 133 În ceea ce privește al șaselea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a punctelor 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 și 2.4.1 din anexa V la Directiva 2000/60, Comisia subliniază că punctele 1.3, 1.4 și 2.4.1 din această anexă privesc cerințe fundamentale ale directivei menționate, întrucât stabilesc o metodă de monitorizare a stării ecologice și a stării chimice a apelor de suprafață, o clasificare și o prezentare a stării ecologice a apelor, precum și o rețea de monitorizare a apelor subterane. Așadar, ar fi vorba despre elemente esențiale pentru a permite efectuarea monitorizării impuse de dispozițiile coroborate ale articolului 7 alineatul (1) și ale articolului 8 din Directiva 2000/60.

- 134 În ceea ce privește punctele 1.3, 1.3.4 și 2.4.1 din anexa V la Directiva 2000/60, Comisia subliniază că problema transpunerii în dreptul polonez a acestor puncte privește obligația de a alătura la planul de gestionare a districtului hidrografic evaluări referitoare la nivelul de fiabilitate și de exactitate al rezultatelor monitorizării.
- 135 Deși articolul 114 alineatul 1 din Legea apei stabilește, desigur, un anumit număr de elemente care trebuie să figureze în planul de gestionare a districtului hidrografic, acest plan nu ar conține totuși o hartă a rețelilor de monitorizare, nici prezentarea programelor de monitorizare. Contrar prevederilor punctelor 1.3 și 2.4.1 din anexa V la Directiva 2000/60, dispozițiile reglementării naționale nu ar impune ca planul respectiv să conțină evaluări ale nivelului de fiabilitate și de exactitate al rezultatelor programelor de monitorizare. Nici celelalte dispoziții de drept polonez nu ar conține această cerință.
- 136 Referitor la punctul 1.3.5 din anexa V la Directiva 2000/60, Comisia precizează că prevede includerea corpurilor de apă care formează zone de habitat și zone de protejare a speciilor în programul de controale operaționale dacă pe baza evaluării impactului și a controlului de monitorizare acestea sunt identificate ca prezentând riscul de a nu îndeplini obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 din această directivă. Aceasta ar lega, așadar, în mod expres obligația de a realiza controale operaționale de riscul de a nu se atinge obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (c) din directiva menționată.
- 137 Or, din transpunerea efectuată prin articolul 5 alineatul 2 punctul 3 din Regulamentul din 13 mai 2009 ar rezulta că controalele operaționale ale apelor de suprafață sunt instituite pentru a se constata starea apelor de suprafață în zonele care figurează pe listele prevăzute la articolul 113 alineatul 4 din Legea apei, și anume, printre altele, zonele de habitat și zonele de protejare a speciilor. Ulterior ar fi enumerate, în secțiunea 2 punctul 6 din anexa 1 la acest regulament, criteriile care stabilesc aceste controale operaționale. Cu toate acestea, potrivit Comisiei, această dispoziție nu garantează că se realizează evaluarea amplorii și a impactului presiunilor la care sunt supuse aceste corpuri de apă din zonele protejate.
- 138 În plus, în legislația poloneză nu ar exista nicio dispoziție care face referire la obiectivul care vizează garantarea unei stări de protecție convenabile, precum și la obligația de a continua controalele până ce zonele protejate devin conforme cu cerințele privind apa prevăzute de legislația care le desemnează ca atare și până ce îndeplinesc obiectivele de mediu care au fost stabilite.
- 139 În opinia Comisiei, Regulamentul din 15 noiembrie 2011 nu a pus capăt neîndeplinirii sus-menționate a obligațiilor pentru că acesta nu se referă în mod specific la monitorizarea habitatelor și a speciilor în zonele protejate.
- 140 Mai mult, legislația poloneză nu ar menționa necesitatea de a continua controalele până ce zonele de protecție îndeplinesc cerințele privind apa prevăzute prin dispozițiile care le desemnează ca atare și până ce îndeplinesc obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60.
- 141 Din perspectiva punctului 1.4. din anexa V la Directiva 2000/60, în opinia Comisiei, clasificarea și prezentarea stărilor ecologice și a potențialului ecologic al apelor impun să se țină seama de parametrii hidromorfologici, întrucât aceștia constituie parametri esențiali ai stării ecologice. Punctul 1.4.2 subpunctele (i) și (ii) din anexa V la directiva menționată ar prevedea astfel ca pentru clasificarea stării ecologice să se țină seama de toți parametrii.
- 142 Or, Regulamentul din 20 august 2008 ar fi prevăzut în partea B punctul XIV din anexa 6 și în partea B punctul XV din anexa 7 că, „până la elaborarea unor metode de evaluare a potențialului ecologic pe baza parametrilor hidromorfologici, clasificarea stării ecologice a apelor poate fi efectuată fără a se ține seama de acești parametri”. De asemenea, Regulamentul din 9 noiembrie 2011 privind modalitățile de clasificare a stării corpurilor uniforme de apă de suprafață nu ar ține seama de parametrii hidromorfologici pentru clasificarea stării ecologice a corpurilor de apă.

- 143 În opinia Comisiei, excluderea parametrilor hidromorfologici din clasificarea stării apelor va avea în mod inevitabil drept consecință faptul că evaluarea stării ecologice va fi incompletă și că această evaluare incompletă va avea, la rândul său, un impact asupra realizării obiectivelor de mediu de bază prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60.
- 144 Comisia susține în această privință că punctul 1.4.2 subpunctele (i) și (ii) din anexa V la Directiva 2000/60 menționează „elementele cantitative”. Acestea ar fi enumerate la punctul 1.1 din această anexă, intitulat „Elemente calitative pentru clasificarea stării ecologice”. Din cuprinsul punctelor 1.1.1-1.1.5 din anexa respectivă rezultă că parametrii hidrologici susțin parametrii biologici și că elementele cantitative sunt efectiv indispensabile pentru evaluarea stării apelor. Această directivă ar considera cantitatea și dinamica debitului apei, timpul de rezidență, legăturile cu corpurile de apă subterană, variațiile în adâncime, cantitatea, structura și substratul patului „parametri hidromorfologici ai râurilor și ai lacurilor”.
- 145 Republica Polonă afirmă în primul rând că a transpus punctele 1.3, 1.3.4 și 2.4.1 din anexa V la Directiva 2000/60 prin articolul 2 alineatul 1 punctul 5 din Regulamentul din 29 martie 2013.
- 146 În al doilea rând, în ceea ce privește punctul 1.3.5 din anexa V la directiva menționată, Republica Polonă invocă transpunerea acestuia în mod special prin articolul 5 alineatul 4 punctul 4 din Regulamentul din 15 noiembrie 2011, care definește obiectivul urmărit prin gestionarea monitorizării zonelor protejate, și anume „a evalua modificarea corpurilor de apă de suprafață în zonele protejate”.
- 147 Rezultă de aici, potrivit Republicii Polone, că dispozițiile dreptului polonez permit să se evalueze amploarea și impactul presiunilor la care sunt supuse corpurile de apă din zonele protejate, ceea ce urmărește să garanteze o stare de protecție adecvată a acestor zone.
- 148 Republica Polonă face trimitere și la anexa 2 la Regulamentul din 15 noiembrie 2011, al cărui punct 25 din partea V transpune cerința rezultată din cuprinsul punctului 1.3.5, ultima teză din anexa V la Directiva 2000/60.
- 149 În al treilea rând, în ceea ce privește punctul 1.4 din anexa V la Directiva 2000/60, Republica Polonă afirmă că luarea în considerare a parametrilor hidromorfologici pentru clasificarea și prezentarea stării ecologice va face obiectul unei reforme a Regulamentului din 9 noiembrie 2011 privind modalitățile de clasificare a stării corpurilor uniforme de apă de suprafață și privind normele calitative de mediu pentru substanțele prioritare.

Aprecierea Curții

- 150 În ceea ce privește transpunerea incorectă a punctelor 1.3, 1.3.4, 1.4 și 2.4.1 din anexa V la Directiva 2000/60, trebuie subliniat că transpunerea invocată prin Regulamentul din 29 martie 2013 a fost efectuată după expirarea termenului indicat în avizul motivat.
- 151 Această constatare se aplică de asemenea în ceea ce privește transpunerea punctului 1.3.5 din anexa V la Directiva 2000/60, chiar dacă Comisia susține că ea recunoaște că Regulamentul din 15 noiembrie 2011 a eliminat anumite elemente ale transpunerii incorecte a punctului menționat, astfel cum figurau în Regulamentul din 13 mai 2009.
- 152 În această privință, este suficient să se amintească jurisprudența constantă a Curții, care a fost deja menționată la punctele 121 și 130 din prezenta hotărâre, potrivit căreia existența unei neîndepliniri a obligațiilor trebuie apreciată în funcție de situația statului membru astfel cum se prezenta aceasta la momentul expirării termenului stabilit în avizul motivat, iar schimbările intervenite ulterior nu pot fi luate în considerare de către Curte (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Polonia, C-313/11, EU:C:2013:481, punctul 45 și jurisprudența citată).

- 153 În consecință, al șaselea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a punctelor 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 și 2.4.1 din anexa V la Directiva 2000/60, trebuie considerat ca fiind fondat.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a punctelor 7.2-7.10 din partea A din anexa VII la Directiva 2000/60

Argumentația părților

- 154 În ceea ce privește al șaptelea motiv, întemeiat pe o transpunere incorectă a punctelor 7.2-7.10 din partea A din anexa VII la Directiva 2000/60, Comisia susține că Republica Polonă a informat-o în răspunsul său la avizul motivat că punctele menționate au fost transpuse prin articolele 113, 113a și 114 din Legea apei, precum și prin articolul 113b din Legea apei modificată și că, în plus, aceasta a făcut trimitere la proiectul de lege de modificare a Legii apei, precum și la alte legi.
- 155 Or, potrivit Comisiei, dispozițiile naționale semnalate privesc programul național privind apa și mediul, care constituie transpunerea articolului 11 din Directiva 2000/60, care este consacrat programului de măsuri. Acest program ar trebui diferențiat de planul de gestionare a districtului hidrografic în sensul anexei VII la Directiva 2000/60, care prevede astfel ca în planul de gestionare a districtului hidrografic să figureze un rezumat al programului de măsuri adoptate în temeiul articolului 11 din această directivă. Transpunerea în sine a articolului menționat nu ar fi suficientă, așadar, pentru transpunerea cerințelor care figurează la punctele 7.2-7.10 din anexa VII la Directiva 2000/60. Comisia consideră că articolul 114 alineatul 1 punctul 7 din Legea apei impune obligația ca în planurile de gestionare a districtului hidrografic să figureze un rezumat al măsurilor conținute în programul național privind apa și mediul. Această dispoziție ar fi însă prea generală pentru a garanta transpunerea cerințelor vizate la punctele 7.2-7.10 din anexa VII la Directiva 2000/60. În plus, din modul de redactare a diferitor subpuncte ale punctului 7 din anexa VII la această directivă ar reieși că legiuitorul Uniunii nu dorea ca în planurile de gestionare a districtului hidrografic să figureze doar un rezumat al măsurilor care trebuiau îndeplinite în temeiul articolului 11 din directiva menționată, ci să figureze și un rezumat al măsurilor adoptate în acest domeniu.
- 156 În ceea ce privește al șaptelea motiv, Republica Polonă susține că prin intermediul articolului 113b din Legea apei modificată, care transpune articolul 11 din Directiva 2000/60, a avut loc o transpunere corectă a dispozițiilor în cauză din directiva menționată. De asemenea, Regulamentul din 29 martie 2013 ar conține o trimitere la acest articol în măsura în care articolul 2 alineatul 1 punctul 10 din acest regulament prevede că informațiile specifice necesare pentru a întocmi un plan de gestionare a districtului hidrografic includ un rezumat al măsurilor conținute în programul național privind apa și mediul, vizat la articolul 113b menționat.
- 157 Rezultă, potrivit Republicii Polone, că un plan de gestionare a districtului hidrografic trebuie să includă într-adevăr un rezumat al măsurilor conținute în programul național privind apa și mediul, și anume un program al măsurilor adoptate în temeiul articolului 11 din Directiva 2000/60, ceea ce permite să se asigure transpunerea corectă a punctului 7 din partea A din anexa VII la această directivă, în temeiul căruia un plan de gestionare a districtului hidrografic cuprinde tocmai informații în legătură cu măsurile adoptate în conformitate cu articolul 11 din directiva menționată.

Aprecieria Curții

- 158 Trebuie să se constate că argumentul principal invocat de Republica Polonă în cadrul celui de al șaptelea motiv este analog celui invocat de acest stat membru în cadrul celui de al treilea motiv. Astfel, Republica Polonă susține în esență că, pentru a se asigura o transpunere corectă a punctelor 7.2-7.10 din anexa VII la Directiva 2000/60, este suficient ca statele membre să prevadă obligația ca planul de gestionare a districtului hidrografic să conțină un rezumat al programului de măsuri

adoptate în temeiul articolului 11 din directiva menționată. Or, în speță, respectarea acestei obligații ar fi garantată prin trimiterea la articolul 113b din Legea apei modificată și prin articolul 2 alineatul 1 punctul 10 din Regulamentul din 29 martie 2013.

159 În această privință, este suficient să se constate că această dispoziție din dreptul național a fost adoptată după expirarea termenului prevăzut în avizul motivat, astfel încât, potrivit unei jurisprudențe constante, nu poate fi luată în considerare de Curte (a se vedea în special Hotărârea Comisia/Polonia, C-313/11, EU:C:2013:481, punctul 45 și jurisprudența citată).

160 În consecință, al șaptelea motiv, întemeiat pe lipsa transpunerii corecte în ordinea juridică poloneză a punctelor 7.2-7.10 din partea A din anexa VII la Directiva 2000/60, este fondat.

161 Din toate considerațiile ce precedă rezultă că acțiunea trebuie considerată ca fiind fondată.

162 În consecință, trebuie să se constate că, întrucât nu a transpus în totalitate sau în mod corect dispozițiile articolului 2 punctele 19, 20, 26 și 27, ale articolului 8 alineatul (1), ale articolului 9 alineatul (2), ale articolului 10 alineatul (3) și ale articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2000/60, precum și ale punctelor 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 și 2.4.1 din anexa V la directiva menționată și ale părții A punctele 7.2-7.10 din anexa VII la aceeași directivă, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 24 din aceeași directivă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

163 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată, iar Republica Polonă a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară și hotărăște:

1) **Întrucât nu a transpus în totalitate sau în mod corect dispozițiile articolului 2 punctele 19, 20, 26 și 27, ale articolului 8 alineatul (1), ale articolului 9 alineatul (2), ale articolului 10 alineatul (3) și ale articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008, precum și ale punctelor 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 și 2.4.1 din anexa V la directiva menționată și ale părții A punctele 7.2-7.10 din anexa VII la aceeași directivă, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 24 din aceeași directivă.**

2) **Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături